

Can **REVISTA MENSUAL** *PICAFORT*

DESEMBRE 1997 · NÚMERO 180 · 200 PESSETES

Recull el teu
calendari
d'obsequi

Molts d'anys

un grupo de profesionales a su servicio

VIAJES **acromar** TOURS S.A.

BAL.-082

Paseo Colón, 112 - B · 07458 - CA'N PICAFORT - (MALLORCA)
Tels. 85 00 26 - 85 00 65 - Fax: 85 10 69

SORTEO DEL VIAJE A CUBA PARA 2 PERSONAS

El próximo día 30 de Diciembre a las 19.30 horas
Vino Español a todos los clientes y amigos de nuestra agencia.

RESERVA DE:

BILLETES DE BARCO
PASAJES DE AVION
HOTELES
APARTAMENTOS
EXCURSIONES

VIAJES DE AVENTURA
VIAJES ORGANIZADOS
TARIFAS MINI
CRUCEROS - VIAJES DE BODA
VUELOS CHARTER NACIONAL
CHARTER INTERNACIONAL

Descuentos a:
RESIDENTES
FAMILIA NUMEROSA
3ª EDAD
GRUPOS
MENORES

Agencia autorizada para la venta de billetes:

*Nuestros mejores deseos
de Paz y Felicidad
para estas Fiestas de Navidad
y Año Nuevo*

un grupo de profesionales a su servicio

VIAJES **acromar** TOURS S.A.

BAL.-082

Paseo Colón, 112 - B · 07458 - CA'N PICAFORT - (MALLORCA)
Tels. 85 00 26 - 85 00 65 - Fax: 85 10 69

SUPER ACAPULCO

MARKET - SUPERMERCADO

La Dirección y el personal de este supermercado les desea unas felices fiestas y les garantiza el mejor **SERVICIO y **PRECIO** durante estas Navidades.**

Estas son algunas de nuestras OFERTAS especiales para éstas Navidades:

Lote CORDON NEGRO
2 botellas + 2 copas de regalo

Whisky
JB ¾ l.

Cava MINI NEVADA
Pts/u.

Coñac
TERRY

Coñac
SOBERANO

Cava
CARTA
NEVADA
(todos)

ANTES DE COMPRAR UN NISSAN *Almera*
PIENSA LO TRES VECES

AHORA 3 PUERTAS DESDE

1.588.000

PTAS* (CON PROMOCIÓN NISSAN PREVER)

AHORA 5 PUERTAS DESDE

1.679.000

PTAS* (CON PROMOCIÓN NISSAN PREVER)

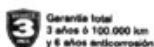

AHORA 4 PUERTAS DESDE

1.885.000

PTAS*

Motores Gasolina: 1.4 de 87 CV y 1.6 de 100 CV con Inyección Electrónica Multipunto y 16V. • Motor Diesel 2.0 de 75 CV • Airbag • Dirección Asistida Cierre Centralizado • Elevalunas Eléctricos • Retrovisores Exteriores con Regulación Eléctrica • Aire Acondicionado. (Equipamiento según versiones).

*PVP recomendado (IVA, Impuesto de Matriculación, Transporte, Nissan Assistance, Descuento Promocional y Plan Prever incluidos) en Península y Baleares. Promoción válida hasta fin de mes para vehículos en stock.

Almera

COMPRAR Y DISFRUTAR

COVEAUTO S.L.

Exposición y Venta: Tel./Fax: 52 39 94
Móvil. 908 83 83 05 • Taller: Tel./Fax 85 60 79
Miguel Ordinas, 7 • STA. MARGALIDA

Can Picafort

REVISTA MENSUAL

Desembre 1.997 · Any XVIII · Número 181

EDITA:
GRUP CULTURAL
CAN PICAFORT

President d'honor:
Nicolau Pons i Llinàs

Director:
Mateu Ferrer Servera

COL·LABOREN: Pere Mas, Xim Quetglas, Pep Escalas, Pere Pau Alorda, F.C. Can Picafort, Pedro H., Llorenç Font, Toni Cantarellas, Miquel Capó, Margalida Portells, Cati Serra, Miquel Àngel Tortell, Irene Mas, Albert Pascual, Es Garriguer de Son Real.

FOTOGRAFIA: Laboratori QUICK

Adreça:
Apartat de Correus nº 77
07458 - Can Picafort
Tel./Fax: 851100
Email: can_picafort@redestb.es

Associats a la Premsa Forana
Dipòsit Legal: PM-494-1982

La redacció d'aquesta revista vol manifestar que sols expressen la seva opinió l'editorial i els articles signats per la redacció. Els altres són responsabilitat dels autors que exerciten el dret de la llibertat d'expressió mitjançant la revista.

EDITORIAL

La independència de Santa Margalida

La paraula independència és, avui més que mai, motiu de polèmica, i entre noltros sempre ha tengut una existència més que subtil, és a dir, parlant clar: qui més qui manco dels qui vivim en aquest poble l'hem usada qualche vegada o bé l'hem sentida qualche pic. Allò més curiós és que -almanco noltros- sempre havíem sentit parlar de la independència de Can Picafort. Quan escoltàvem això, naturalment era referit a exigir que Can Picafort fos considerat un poble com qualsevol altre de l'Illa de Mallorca, i en conseqüència passàs a tenir un Ajuntament propi, que fos qui decidís tots els assumptes relacionats amb aquí.

Naturalment la independència de Can Picafort havia -més ben dit, en tot cas haurà- de ser respecte a Santa Margalida, que és actualment la "capital" del nostre Municipi.

El tema de la independència de Can Picafort és tan vell com quan començaren a venir els turistes. A mesura que aquest troç de devora la mar creixia i se feia gran, amb cada vegada més urbanitzacions i hotels (i bars, i restaurants, i començors...) la gent de la Vila (no tota, naturalment) començà a veure que aquí hi havia de cada vegada més gent, i els d'aquí -que també n'eren conscients- varen veure que no tenien els serveis que tocava, sobretot de l'administració, i que si bé és cert que, per exemple, se va fer una escola i els nins ja podien anar a classe aquí, encara quedaven moltes coses sense fer. Mentrestant aquí el padró augmentava de cada any, el centre de salut quedava petit, se formaren dues associacions de la tercera edat, el club d'esplai, l'associació de pares d'alumnes... en una paraula: això s'anava configurant com un poble normal, que creia que no estava atès a bastament i reclamava la seva independència per a tenir millors servicis.

Això és allò que havíem sentit fins ara, però des de fa uns mesos ens han arribat uns comentaris si més no curiosos, com són gent de la Vila que demana la independència respecte de Can Picafort, és a dir, no és que estiguin d'acord amb que Can Picafort sigui independent de la Vila, sinó que volen que la Vila ho sigui de Can Picafort (que al cap i a la fi és una diferència formal, amb el mateix contingut).

Recordam la conversa amb un de la Vila que mig en broma ens va dir "no, i jo ja he començat a arregar firmes per ser independents de Can Picafort!" No ha estat l'únic, i aquest fet resulta bastant interessant: és com si Can Picafort dugués massa maldecaps degut als interessos econòmics que hi funcionen.

Com creis que acabarà, això?

PELUQUERIA CABALLEROS
Miquel Perelló
EN GALERÍAS
Avd. JOSÉ TRÍAS (FRENTE SKAU)
Tel. 85 04 60 · CA'N PICAFORT

**ESTANCO
LIBRERIA
CASA ROSSA**

REVELADO DE
FOTOS · FAX
FOTOCOPIAS

C/. Isabel Garau, 3
Tel. 85 02 81
07458 - Ca'n Picafort

EXPENDIDURIA Nº 1

T
A
B
A
C
S

BAR ARENAL

Club de Dardos

C/. Arenal, 29
Tel. 85 16 84

**Imatge de portada: Adéu al 1997
picaforter**

Aquest mes de desembre en què l'any 97 ens deixa, en lloc d'una sola fotografia, hem volgut que la nostra portada reproduís una mostra d'aquells esdeveniments que potser hagin estat els més rellevants d'aquest any que ja acaba.

Desembre és el millor mes per a fer un repàs de la resta de mesos, i això és el que hem volgut fer: una fotografia ens recorda el moment emocionant en què l'amo en **Francisco Alomar**, el primer hotelier de Can Picafort, va rebre una placa en reconeixement a la seva feina pionera en el camp turístic. Després hem volgut recordar amb una comparsa (de les moltes que sempre hi ha) el nostre ja famós i conegut **Carnaval**. Una escena d'uns joves decorant un cotxe ens recorden la gimcana nocturna de les **Festes d'Agost**, amb la participació d'unes 200 persones.

A continuació hi ha dues fotografies de les **Beneïdes de Sant Antoni**, un per recordar els animalets que especialment els nostres nins acompanyaren a rebre les aigües del sant, i una altra representativa de les carrosses que també són molt vistoses.

Finalment hem volgut recordar la inauguració del **centre sanitari** -tan polèmic, per altra banda- l'única vegada que el president Matas ha comparegut a Can Picafort (exceptuant el sopar amb els militants del partit). És també un record d'una unió (Cifre i Ordinas) que ja no s'aguanta, tota una representació de com les coses passen i canvien. Res és igual. Enmig de tot, com si fos la soca d'un arbre de Nadal, hi ha el nostre obelisc, tot un símbol de Can Picafort.

Esperem que l'any qui ve poguem fer una altra portada amb un altre "arbre de Nadal" molt millor, senyal que el 98 no haurà passat debades.

Especial dedicat a Joan Mascaró

Enguany hem commemorat el centenari del naixement d'un margalidà universal -sens dubte el que més- i han estat diversos els actes que s'han fet en homenatge a aquest home.

L'Ajuntament de Santa Margalida ha costejat un monogràfic dedicat a ell i que ha estat editat per "la revista de Santa Margalida". Aquest mes tots els nostres subscriptors el rebreu juntament amb aquest exemplar de la revista Can Picafort. Els lectors que heu comprat la revista així com tota la gent de Can Picafort que estigui

interessada en aquest número monogràfic, el podeu aconseguir de franc anant a les Oficines Municipals.

Canvi de preus a la revista "Can Picafort"

A partir d'aquest mes de desembre la revista "Can Picafort" costarà 200 pts. per exemplar. Els motius d'aquesta pujada són, entre d'altres, que actualment érem la revista de les associades a la Premsa Forana amb més baix preu de venda. Així, per posar uns exemples, altres revistes costen: Galatzo (Puigpunyent i Galilea) 350 pts; Perlas y Cuevas (Manacor) 200 pts; Ressò (Campos) 275; Sa Revista de Santa Margalida 200 pts; Punt Informatiu Pollença 200 pts; Badia d'Alcúdia 175 pts; Bellpuig (Artà) 250 pts i així totes les altres.

Hem optat per la quantitat de 200 pts. perquè és la mitjana més o manco entre les altres revistes i perquè tampoc suposa tanta diferència respecte a les 150 que se pagaven fins ara.

Un altre dels motius és que com haureu pogut comprovar els qui sou lectors habituals, des del mes d'agost d'enguany vos oferim la portada de la revista en color, i això suposa un augment econòmic de les tarifes d'impremta bastant gros. Oferir un millor servei, més agradable, com és aquest, també té el seu preu.

En darrer lloc, si hem pujat el preu pel desembre en lloc de pel gener (com potser seria més habitual) és per paliar una mica el cost dels calendaris que ja des de l'any passat vos regalàm i que sabem que tenen molt d'èxit.

Sabem que els augments de preus són sempre desagradables per a les butxaques, però creim que els qui mos sou fidels, ho comprendreu. La subscripció (12 revistes a l'any) costarà 2.100 pts. Gràcies.

Calendari 1998

Com ja vàrem fer l'any passat, vos regalàm enguany pel mes de desembre un calendari per a l'any 1998, que esperam que tenguí el mateix èxit que el de l'any passat, ja que han estat molt de llocs on els hem vist penjats.

Enguany hem optat per oferir-vos una imatge de les Festes d'Agost, una papallona feta a la platja durant el concurs de castells d'arena. Esperam i desitjam que vos agradi.

La direcció de la revista vos desitja a tots, lectors, subscriptors i anunciants, molts d'anys!

**GUARDERIA
NOVA PETETE**

Abierta todo el año
Horario: 6:30 a 22:30 h.

NUEVA DIRECCION:
SOFIA FIRGAIRA
(Psicóloga)
YOLANDA ROMERO
(Aux. Infancia)

Costa i Llobera, 24
07458 - Can Picafort
Tel. 85 18 82

**TAPAS - COMIDAS
BOCADILLOS**

Plza. Ingeniero Gabriel Roca
07458 - Ca'n Picafort
Tel. 85 15 02

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

Avd. José Trías, 16
Tel. 85 00 30
Ca'n Picafort

OPINIO

A debat: Mallorca i els alemanys

Tothom en parla, i és que mos trobam davant una situació estranya: Mallorca se ven als alemanys. Hem volgut aquest mes oferir-vos quatre visions de gent que ha reflexionat sobre aquesta qüestió i hi diuen la seva.

El nostre propòsit és que la societat prengui consciència de la situació i llavor prengui les determinacions que vulgui. Sens dubte

aquests quatre articles contribuiran a donar criteris i pautes per a la reflexió individual de cadascun dels lectors.

Gràcies a Antoni Mas, Maribel Ripoll, Carles Rebassa i Antonio Cantarellas per haver expressat públicament la seva opinió.

Redacció.

ANTONI MAS

Tothom parla -i en parlaran més- dels alemanys, de les seves adquisicions a Mallorca, de quin serà el seu paper a la nostra illa i a la nostra societat. Tothom, segons li convé, hi diu la seva: per a uns, es tracta d'una invasió, d'un fenomen amb unes connotacions colonials més que evidents; per a d'altres, senzillament, una manera de vendre, i molt cars, terrenys improductius i de rendabilitzar la demanda creada per la instal·lació d'aquest col·lectiu, que ja depassa, segons les darreres estimacions, les trenta-cinc mil persones.

Qui més qui manco, deia, ja té formada la seva opinió i crec que ningú la canviï per llegir un escrit més o manco. Ací, simplement, m'agradaria fer un seguiment d'observacions -personals, com totes- sobre aquesta qüestió.

1. Primer de tot, el que ara s'esdevé és, almanco a grans trets, un procés de sedentarització del turisme alemany, afavorit per la

integració de la Unitat Europea. Ja fa estona ferm que Mallorca és una de les destinacions preferides pels turistes alemanys, tant pels de classe baixa com pels de mitjana-alta, tot i que amb diferències geogràfiques, que s'estableixen en funció dels gustos i, sobretot, dels diferents nivells de renda. En les circumstàncies actuals, que es consoliden, des d'Alemanya, una demanda de segones residències a Mallorca només era una qüestió de temps.

2. Mallorca no és l'únic indret cobejat pels inversors alemanys: si disposàssem d'estadístiques dels ciutadans alemanys propietaris de segones residències a altres estats, possiblement descobriríem que els propietaris o residents a Mallorca en són una minoria, per molt significativa que sia. Des d'una perspectiva alemanya, trenta-cinc mil persones són no res: poca cosa més que una anècdota. Inevitablement, però, la percepció que en tenim els mallorquins és molt diferent. Si trenta-cinc mil persones a Alemanya no són res, a Mallorca és molta gent: concretament, el 6% de la població. I si hi afagíssem la resta de residents i propietaris estrangers, la xifra pentura faria feredat. Alerta idò, amb la fal·làcia

PINSAMA, S.L.

PINTURA EN GENERAL
GOTELET - PICADO
REVESTIMIENTOS
DECORACION INTERIORES
LACADOS
BARNIZADOS EN GENERAL
(Interiores y Fachadas)

C/. Industria, 2
SANTA MARGARITA
Tel. 52 30 52 - Part. 52 37 86

**VENTA AL
POR MAYOR**

Avd. Juan Mascaró Fornés, 2
(Antes Almacenes Plomer)
CA'N PICAFORT

Es Mollet

Restaurant. Pizza

de carregar tota la somada als alemanys. Baldament aquest escrit es referesca a ells, es podria aplicar a la globalitat del col·lectiu, de la qual els germànics només en són una part i pus.

3. Em fa l'efecte que les suspicàcies generades per l'establiment dels alemanys tenen més a veure amb què compren i on compren que amb la seva nacionalitat. Des dels primers temps del desenvolupament turístic, els negocis i les segones residències de ciutadans alemanys han estat una cosa molt freqüent, com també que molts d'ells hagin fet la vida a Mallorca o que s'hi hagin casat. De tot això, al nostre municipi en tenim exemples més que a bastament. L'alarma, pens jo, té el seu origen en el canvi de preferències i d'ubicació geogràfica. Fins ara, la majoria de col·lectius d'origen no mallorquí es concentraven geogràficament a la franja litoral i a Ciutat. Baldament hi hagués estrangers que eren propietaris d'immobles a foravila, no eren més que una minoria poc significativa. En poques paraules, hi havia -hi són encara- dues mallorques, ben diferents sociològicament i demogràficament: la Mallorca turística, la de Ciutat i de vorera de la mar, pluriètnica, novella i castellanitzada, però que dona les sopes, i la Mallorca de l'interior, que també menja del turisme, però que mira de viure-hi esquena girada, com si no existís. A aqueixa Mallorca catalanoparlant, envellida, tradicional, d'economia i demografia recessiva, tothom tenia la sensació -per molt que no acabàs de ser ver, o que no ho fos gaire- que tothom era mallorquí, que tot era dels mallorquins i que allò era la Mallorca de bon dir de veres i el refugi de la mallorquinitat. Idò bé: l'onada de compres dels alemanys ha passat àmpliament la frontera del litoral turístic i s'ha estès arreu de Mallorca, cap aquells indrets on la població indígena és encara la majoria. I amb una diferència substancial respecte a les primeres adquisicions: les preferències ara no se centren en xalets i similars -que, al cap i a la fi, són nous: fruit de la Mallorca turística- sinó que es dirigeixen a immobles i espais que havien estat creats per la societat mallorquina. Les possessions, les muntanyes de la Serra, les cases velles dels pobles, les tanques de paret seca, s'han convertit, de cop i resposta, en el punt de mira dels compradors alemanys i dels intermediaris de les immobiliàries. Això fa que, de forma més o manco conscient, aquestes compres sien percebudes com a una invasió de l'espai propi. Del darrer espai propi. I aquesta vegada, la societat mallorquina ha acusat el cop. Per dir-ho de qualque manera, era la gota que mancava perquè vessàs el tassó. És ver que no hem d'oblidar que l'aculturació de la nostra societat va començar, continua i du camí de consumir-se per la via de la castellanització i que va experimentar el seu major impuls amb l'arribada massiva d'emigrants forasters, però el fet és que la pèrdua de la nostra identitat ha rebut la seva darrera empenta -la definitiva?- amb aquestes compres i l'establiment dels nous residents. No tan sols per qüestions lingüístiques o catalans, sinó

perquè ha suposat la terciarització definitiva dels usos del sòl: el valor de la terra ja només es mesura en termes immobiliaris i en funció del caràcter urbà dels nous propietaris.

4. Un altre problema, directament lligat amb l'anterior, és la puja del preu de la terra i dels habitatges. Qui té terra, cases o solars per vendre, du idea de vendre a preu d'alemany. El raonament és ben lògic: si un hom pot vendre una casa per vint milions a un alemany, per què l'ha de vendre per cinc a un mallorquí? Ja deveu conèixer quin és el problema. La diferència de renda fa que a la majoria de mallorquins els resulti impossible accedir als preus d'alemany. A segons quins pobles, els seus mateixos veïnats tenen molt mal de fer comprar perquè moltes cases s'han venut a estrangers i perquè les que hi ha venals són massa cares. La solució, a primer cop d'ull, sembla clara: fer una casa nova o comprar un pis. Però, per mor de la influència de la puja de preus dels terrenys i de les cases, també pugen de preu els solars i els pisos. D'altra banda, aquest increment de preus pot tenir conseqüències nefastes sobre l'agricultura, perquè el valor de la terra, si la parcel·la té prou superfície com per a construir-hi, es fixa a partir del seu valor immobiliari. Al pagès, en aquestes circumstàncies, li resultarà impossible ampliar la superfície de l'explotació, perquè, tal com ho diven, hauria de pagar terra de conró a preu de solar. Tanmateix, el que diguen els darrers pagesos mallorquins sembla que importa poc ferm als qui duen el maneig. I si foravila no dona i la terra va cara, diven que el negoci és vendre. O ho pareix, perquè conec casos de gent que ha venut terra a alemanys pensant fer el negoci de la vida, i que ara es troben que no els basta ni per comprar una casa en condicions al poble. En poques paraules, ara com ara el dilema no és tan sols vendre o no vendre, sinó també en què invertir si es ven. Respecte a tot l'anterior, una anècdota, i més no reveladora: l'humanista margalidà en Joan Marcaró Fornés, homenatjat enguany, no va poder comprar a la seva casa natal de s'Hort d'en Degollat perquè li volien fer preu d'estranger. En Mascaró deia que el seu propietari volia vendre solars, i cars. Can Joan Mascaró, per si no ho sabíeu, ara és propietat d'alemanys.

5. Un darrer aspecte a tenir present és que aquesta darrera onada d'alemanys, en general, no du gaire idees d'integrar-se a la nostra societat. Segons les dades de què disposam, d'entre els factors que els han decidit per comprar a Mallorca s'hi compten el fet que és a una hora d'Alemanya i que a la nostra illa hi ha molts de compatriotes seus que en són turistes i residents. Dit més clar, estar a Mallorca els permet conservar els vincles amb el seu país fora gaire problemes. D'altra banda, sembla que tendeixen a relacionar-se primordialment ells amb ells, i a restar al marge de la societat mallorquina. Naturalment que hi ha excepcions, però correspon sobretot als instal·lats en els primers temps de l'expansió

Roba per ells i elles

XAPS!

Tel. 85 21 20

C/ Alba, 8 - Can Picafort

Cos i Natura

Herboristeria

Alimentació

Dietètica

Cosmètica

Productes Naturals

turística, que s'integraren fora cap casta de problema. Desgraciadament, la gran majoria dels nous residents semblen tenir poc interès per la nostra cultura, tret de mantenir l'estil arquitectònic de les cases que solen restaurar amb tant de gust. D'aquesta darrera onada d'alemanys, els que sàpiguen o estiguin interessats en parlar mallorquí són una minoria, i ben petita. Segons sembla, solen veure el català (o mallorquí: el nom, en aquests contextos, tant m'és) com a un inconvenient particularment molest i a l'espanyol com a la llengua en majúscules de Mallorca. Tanmateix, amb això no s'erren gens ni mica: es limiten a actuar segons veuen que ho fan els mallorquins, i si el mallorquí no és una cosa necessària, es una cosa prescindible, i ells en solen prescindir, per raons de comoditat i d'economia. És a dir, es converteix en un altre factor de castellanització, però només en la mesura que els mallorquins ens facem valer, fins a convertir la nostra llengua i la nostra cultura en necessàries. Si no ho feim, ho tenim ben malament, amb alemanys o sense.

No crec que faci llarg si dic que la mostra més clara i llampant d'aquesta manca de voluntat d'integració el constitueix la creació a Mallorca d'Amigos Alemanes en España, un partit que cerca aglutinar els vots dels residents alemanys a Mallorca. Ja ho veis: un partit aposta pers als alemanes que, segons diven ells, es troben en España. Només per fer una idea del que això podria suposar, si tots els residents alemanys votassin aquest partit, els seus resultats superarien als del PSM i d'UM plegats a les passades eleccions. Hi hauria més vots d'alemanes en España que de nacionalistes mallorquins. I si és ver que entre les propostes dels nostros Amigos Alemanes n'hi ha de tan progressistes i lluminosos com demanar que el mallorquí sia una assignatura optativa, és per fer més d'un pensament.

GRAN CENA NOCHEVIEJA

Menú

Aperitivos de la Casa
Sopa Conde Ampuries
Langosta Fria a La Rusa
Sorbete de Limón

Lechona Asada al Horno de Leña
Profiteroles de Helado de Vainilla

a la Crema de Trufa

Turrones Navideños
Nueces California
Café de Colombia
Licores Selectos

VINOS
Bach Blanco
Bach Tinto
CAVA
Anna
de
Codorniu

**BARRA
LIBRE**

BAILAREMOS HASTA ALTAS
HORAS DE LA MADRUGADA

Uvas de la Suerte
Gran Bolsa Cotillón

10.000 Pts

BAILE AMENIZADO POR LAS ORQUESTAS
"CHAMPAGNE" con NICKI COLLINS
"ESMERALDA"

PLAZAS LIMITADAS
RESERVAS: 53 74 50

APERITIVO: 20.30 horas
CENA: 21.00 horas

MOLTS D'ANYS I BONES FESTES

Cases de Son Sant Martí

WEB COMPUTER

TU TIENDA DE INFORMATICA EN CAN PICAFORT
LES DESEA FELIZ NAVIDAD Y UN PROSPERO AÑO 1998

HORARIO:
DE 10 A 14
Y DE
16 A 21 HORAS

**RECUERDEN QUE LA INFORMATICA ES
UNA HERRAMIENTA DE PRESENTE Y
FUTURO, ACONSEJESE EN SU TIENDA
ESPECIALIZADA, GANARA MUCHO**

**MONTAMOS COMPONENTES DE PRIMERA
CALIDAD EN NUESTROS EQUIPOS, Y A
UNOS PRECIOS MUY COMPETITIVOS**

**MONTAMOS LOS EQUIPOS A SU
NECESIDAD, DESDE 99.000 PTS. HASTA
DONDE QUIERA LLEGAR**

LE OFRECEMOS:

SERVICIO TECNICO PROPIO
**CLASES DE INFORMATICA, DESDE MS-DOS
Y WINDOWS 95 HASTA PROGRAMACION,
PASANDO POR MECANOGRAFIA,
OFIMATICA, CONTABILIDAD
O DISEÑO GRAFICO.**
**CONEXION A INTERNET A TRAVES
DE UN PROVEEDOR DE SERVICIOS**

Tel. 85 17 68 · Fax: 85 05 18
Paseo Colón, 55 · 07458 - Can Picafort
E-mail: webcomputer@serconet.com

MAR BRAVA

BOUTIQUE Regalo

Aquí
trobareu de
tot i molt per
regalar aquest
Nadal.

*Molts d'anys
i Bones
Festes!*

Paseo Colón, esq. Suiza
07458 · Can Picafort
Tel. 85 10 03

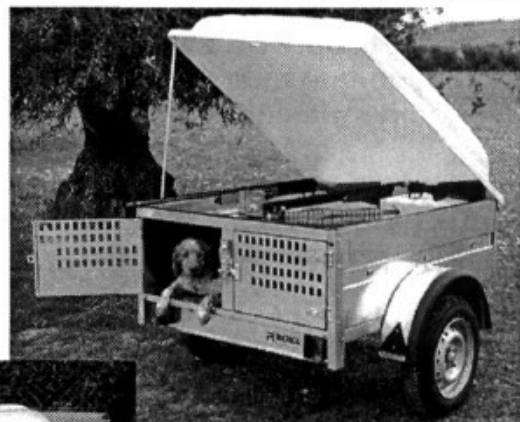

REMOLQUES Islas Baleares

CTRA. ARTA-ALCUDIA, 40 · Tel. 971 85 10 20 · Fax 971 85 17 62 · 07458 CAN PICAFORT (Mallorca)

**CARGA · NAUTICA
PORTA-COCHES
MOTOS · BICICLETAS
CABALLOS · PERROS
GANADO**

**ISOTERMOS
ESPECIALES
ENGANCHES
ACCESORIOS
ETC...**

"Los meus fills m'han avorrida". *Anselm Turmeda. Cobles de la divisió del regne de Mallorca*

Mallorca, quant a la seva peripècia històrica, és allò a què anomenaríem un «cul inquiet», és a dir: un espai geogràfic que mai ha pogut mantenir-se arrelada a una identitat pròpia, ja per ignorància dels seus fills o (ai, cruel destí!) pels atacs invasors dels inassaciables pobles veïns.

(això em recorda a l'estratègia de mercat: ser «mallorquí» és una moda. «Com» ser-ho és tot un profund exercici mental i antropològic. A cops, però, ser de Mallorca, sembla convertir-se en una vergonya, en un símptoma de mediocritat, d'impuresa, de sarcasme...)

La història ens ha dit «com» avui no som fenicis, grecs, romans, musulmans. La història -la «real», no la d'Esperanza Aguirre- ens hauria d'haver fet estimar allò que som, i que encara-som-encara, els fonaments que els homes de la generació immediatament anterior a Ramon Llull col·locaven enmig dels bells paratges de la nostra ínsula, quan encara eren bells. Jaume I de Catalunya i Aragó conquerí l'arxipèlag de les Illes Balears i hi sembrà la llavor genètica que ens ha portat, avui, desembre de 1997, a ser vius i ser com som. Una

Invasió, però, es distingeix d'una Conquesta per dos trets que la caracteritzen ferm: la manca de Tolerància i la substitució integral d'allò que hi havia abans.

(considerem així que la Invasió castellana no és una Conquesta -i no per la Tolerància amb què ens han tractat i ens tracten d'un llarg temps cap a aquí. Castella no ha conquerit Mallorca, perquè «encara» no ha pogut substituir-la)

Els temps han canviat. Les grans empreses immobiliàries d'Alemanya no envien nobles cavallers a assassinar els infidels sarraïns del sud d'Europa, sinó que utilitzen l'hàbil i eficaç Estratègia de Mercat. Mallorca ja no és, doncs, una illa ni un focus cultural i històric de la Mediterrània. Mallorca és un caramull d'hectàries de terra, venal i especulable, posada a disposició del joc de compra-venda del mercat occidental. Els homes hereus de tantes famílies medievals que repoblaren l'illa fa més de set-cents anys venen la terra a forans, fent que el Don Pelayo Modern

La Virgen de Covadonga

a Pelayo dijo un día:

«Toma la Cruz y combate,
por la espada de María».

continui la tradició reconquerística còmodament assegut a la cadira folrada del

seu despatx a Berlín, sense creus ni verges.

(és aquí on vull fixar-me en què Aquest segueix essent un conflicte de sang: la sang que bateja en les venes de la còrpora dels homes, la còrpora que els sosté el cervell, que porta en si el fet maldat de la Tolerància)

Cal, doncs, fer un esforç de pacte i consciència perquè el fet alemany de Mallorca no sigui Conquesta, perquè el fet alemany no sigui tan sols Invasió, sinó conversió: la Conversió d'aquells homes que deixen la seva terra i s'instal·len en un país Diferent del seu, Propi respecte el seu, amb unes senyes d'identitat establertes de temps ancestrals.

Que els germànics, i que el Poble m'escolti, no facin que Mallorca sigui conquerida. Que els descendents de Jaume I que poble Mallorca no permetin la Invasió. Posats a desitjar poc, n'hi ha prou amb desitjar que el sen Jaume, l'amo en Tòfol, na Margalida Estarells, en Miquel Fernández i n'Eulàlia Hoffmann del segle vinent puguin despertar amb el sol, i realitzar, com cada dia, l'acte tan sublim i exclusivament únic de dir, talment, «bon dia».

**HOSTAL
VILLABARBARA**

C/. Playa, 17

**ABIERTO
TODO EL AÑO**

**PRECIOS ESPECIALES
PARA EL INVIERNO**

INFORMES:

Bar STOP

Tels. 85 03 04 · 85 03 72

**ECONOMISTA
ASESOR FISCAL**

SEBASTIAN PASTOR PERELLO
ADMINISTRACION DE EMPRESAS

ASESORIA:
FISCAL · CONTABLE
LABORAL · INFORMATICA
SEGUROS

Costa i Llobera, 26-B
Tels. 85 00 66 · 85 00 38 Fax 85 10 86
07458 - CA'N PICAFORT

Venus
PERFUMERIA

**YVES SAINT LAURENT
ESTEE LAUDER
NINA RICCI
CHANEL**

**KANEBO
LANCÔME
BIOTHERM
H. RUBINSTEIN**

Paseo Colón, 138 - Ca'n Picafort
Avd. Más y Reus - Pto. Alcudia
Tel. 85 02 84

Quatre notes sobre els alemanys a Mallorca: les dues cares d'una mateixa moneda

MARIBEL

RIPOLL

Fa cosa d'onze mesos, principis de gener, va esclatar la polèmica sobre la "invasió" de Mallorca per part dels alemanys, sobretot arran de diverses notícies aparegudes a la premsa local i de l'emissió d'alguns reportatges referits al tema. De tot d'una, vaig pensar que era una "veu d'alarma" i que, com sol passar en aquesta nostra illa, ben aviat hauria deixat de ser tema de conversa. Ha passat gairebé un any i la cosa encara és ben viva, tan o més que al principi. Què passa aquí?

Quan em demanaren que fes aquest escrit, la meua posició inicial fou la de posar de volta i mitja als alemanys perquè ens han "invadit" i a caneró que no passa als mallorquins perquè ens hem deixat invadir. D'arguments en tenia ben abastament per ambdós "bàndols" tant a favor com en contra; ara bé: també era ben conscient que amb aquesta actitud no arribaria enlloc. Per això he intentat prendre una actitud crítica però respectuosa i mínimament objectiva. He de dir que, durant aquest temps he sentit, llegit i vist coses que no m'han agradat i que, d'una manera o d'altra explicaré.

L'inici de la qüestió

Per entendre què ha passat hem de tenir en compte que aquí s'han juntat diversos factors. Per començar, un de ben clar i natural: el fort atractiu (turístic) que Mallorca

("La isla de la calma...", terra mediterrània) ha tngut per Alemanya, un país nòrdic on a l'hivern les màximes no pugen dels 5 graus baix zero. Aquí sempre (bé, gairebé sempre) fa sol, hivern i tot, i les temperatures no són tan baixes. A més, aigua per tots costats, mar arreu. A tot això, hi heu d'afegir que d'Alemanya a aquí, a l'aeroport de Son Sant Joan, només hi ha unes dues hores i mitja, molt menys temps que, posem per cas, d'una ciutat del Nord d'Alemanya a una del sud.

En segon lloc, el factor econòmic és bàsic. El fort poder adquisitiu alemany a causa del canvi de divisa (recordem que un marc alemany equival normalment a unes noranta pessetes) i la necessitat de "blanquejar" diners per part dels estrangers també són causes fonamentals. És aquí on apareix un tercer element, també cabdal: el propietari de terres mallorquí, que, davant del progressiu abandonament de la terra i de la improductivitat agrària, no té altra solució que vendre la terra. Si pot vendre, i, a més per aquelles terres que per ventura mai s'hagués pensat treure'n, li ofereixen trenta o quaranta milions, què millor que dur a terme aquesta gestió.

Jo hi afegiria un quart factor important, factor que han apuntat altres persones com el professor Gabriel Oliver (Biel Majoral): el petitísim sentiment d'estimació, d'orgull propi que hi ha a Mallorca i que sempre ens ha fet pensar que tot allò que ve de fora és molt millor que el que tenim aquí, que som "inferiors" als altres i que els altres són

millors i estan més avançats tècnicament, científicament. Per això, malgrat el temptador preu del qual ja hem parlat, el propietari venedor no tindrà cap inconvenient per vendre aquell trosset de terra que tants d'esforços i sacrificis va costar al seu padrí. Alerta!! No vull dir amb això que tothom sia igual. Hi ha gent que, encara que li hagin oferit tot l'or del món, ha renunciat i s'ha mantingut, fort i no et moguis, en aquell petit territori que configura, ni més ni manco, les seves arrels. En tenim un lloable exemple en un propietari (del qual ara no record el nom) que, quan hi anaren uns compradors mallorquins, immediatament davallà el preu de venda per evitar que passàs a mans estrangeres i quedàs en mans mallorquines, per l'alegria que va tenir en veure que eren mallorquins i no alemanys qui volien comprar. Heu vist la darrera notícia dels propietaris de Raixa (la meravellosa possessió de la serra de Tramuntana on hi rodaren Bearn?) Idò la volen vendre al Govern Balear per evitar que caigui en mans estrangeres. Jo només em puc fer una pregunta davant de tot plegat: és propi d'una societat "normal" això? Això és una societat que estima la seva terra, el seu patrimoni? Sabeu que ja pugen a unes quantes de mils les finques propietat d'alemanys? (és a dir, gairebé poden parlar de finques tancades, que barren el pas per camins reals...)

És ben cert que els alemanys han comprat velles possessions que han refetes, han restaurades i han salvades del pas del temps

Le invitamos a visitar nuestras nuevas instalaciones y a conocer muebles de todos los estilos

**TERRAZA · BAÑO · COCINA
REPARACIONES CARPINTERIA**

PRESUPUESTOS SIN COMPROMISO

**Ctra. Pto. Alcudia - Artá, 43
Tel. 85 04 14 - CA'N PICAFORT**

i, sobretot, de l'oblit. Cert és, però quin preu hem hagut de pagar? Simplement (!) el de perdre aquella possessió, aquell trosset de patrimoni mallorquí en benefici d'una persona d'un país estranger. A canvi de què? A canvi de sentir-nos forans en la nostra terra, a ca nostra. Ben ver és que no hi ha res "meu" ni "teu" no d'en "Tal o d'en "Qual", que les fronteres les duim en el cap i que hi ha un intent per fer-les desaparèixer; però, i les nostres arrels, la nostra cultura, la nostra sang? És lògic que deixem perdre tot això de la manera com ho feim? També és cert que la nostra economia, en aquests moments (i per molt que mos ho vulguin fer creure amb això de "Mallorca va bé") no és d'allò més meravellosa i que, en general, no mos podem permetre comprar grans finques per restaurar-les. Ara bé: la solució més bona passa per "l'alienació"? Sabeu que els passa a molts de mallorquins que volen comprar una caseta per viure-hi? Idò que arran del fort poder adquisitiu alemany els preus s'han disparat a l'alça i no tenen (aquests mallorquins) doblers abastament per comprar. Un peix que es mossega la cua...

Darrerament la imatge de Mallorca s'ha vist força distorsionada, sobretot arran del film "Ballermann 6" (el nom traduït no pot ser més significatiu: Ballermann vol dir, aproximadament "home-bala" i 6 es pronuncia "sex". Treieu-ne les conclusions que vulgueu...), un film que, segons diuen, és de pèssima qualitat, i que ofereix una imatge bastant negativa no només del Balneari 6 de la Platja de Palma sinó també de la gent. A més a més, hem de tenir ben present la "propaganda", evidentment negativa, del crim que es produí a Es Píllaní fa cosa d'un mes, on foren assassinades tres persones; immediatament aquest crim es relacionà amb bandes mafioses que operen des de Frankfurt. Què fa l'Administració, els nostres representants, per evitar tot això? No som nosaltres els que consentim aquesta imatge de poble que ha de ser "conquerit" i civilitzat? En un reportatge que aparagué a la premsa local el diumenge

2 de novembre d'aquest any es parlava de professionals alemanys habitants de l'illa. Un d'ells deia que la immigració alemanya du a darrera professionals "d'alt nivell" i que per això els cercles autòctons es senten invadits.

No neg que en general el nivell intel·lectual o professional sia una mica més elevat que el nostre (per qualche cosa tenen el malnom de "caps-quadrats") però és evident que aquí també feim molta de feina i que de cada dia hi ha més bona preparació i més competència. Perquè, si pregonam una unió d'Europa, sense fronteres, mos miren com si fóssim els germanets petits d'uè que han de ser educats, civilitzats?

Durant la redacció d'aquest escrit va aparèixer en un article, també a la premsa illenca, que es vol construir un partit polític alemany pels residents a Mallorca. Això no em va sobtar gens. El que sí em va deixar de pedra foren les declaracions referides a la llengua. Tothom parla d'integració i, en canvi, la llengua catalana és, en comptes de ser un camí d'ajuda, un obstacle per a la integració. L'argument que explicava el senyor entrevistat era ben "senzill", "ingenú": prou en tenen d'haver d'aprendre el castellà perquè encara hagin d'aprendre una altra llengua romànica. La darrera frase posava la pell de gallina: "a Alemanya s'ensenya una sola llengua i no els dialectes". Crec que no calen molts de comentaris. Hi ha gent alemanya que té una visió molt més oberta i quantes més llengües puguin aprendre, millor. Personalment conec bastants d'alemanys que, a més del castellà, parlen el català, i el parlen amb una correcció que realment sorprèn. Qui no vol aprendre la llengua d'allà on viu és perquè no vol i perquè ben poc li interessa integrar-se. Aquí nosaltres hi tenim un paper fonamental. No els feim una gran favor si els seguim la veta en castellà? Si en lloc de parlar en la nostra llengua els hi seguim en castellà (i, si en sabeu, en alemany o en anglès) quin dret tenim de queixar-nos? Remugam i remugam, mos queixam constantment que mos estan

invadint, però mentrestant, com sempre hem fet, com si passàssim de la pel·lícula. Perquè no miram de convènce'ls que la nostra llengua, la d'aquí, no és la castellana? No volen integrar-se? Idò que comencin per l'element més important i que ens caracteritza com a poble, que és l'element bàsic d'identitat d'una cultura. Sabeu que ja hi ha una ràdio local alemanya (La Ola Das Radio), un diari en alemany i notícies en alemany a canal 4?

Aquesta no és més que una altra manera de desculturalitzar-nos. Sempre he considerat que el contacte entre cultures és molt beneficiós, sempre que hi hagi una relació bilateral més o manco d'igualtat i que es produeixi un intercanvi cultural. És beneficiós i positiu per a les dues cultures, ja que suposa un enriquiment. Malauradament, i a nivell molt general, això no és el que passa aquí. Les invasions són constants i poc es fa perquè això canviï. Tots podem fer moltes coses pacíficament. Tant els alemanys com nosaltres podem aconseguir conviure bé, que hi hagi aquest intercanvi del qual he parlat, des de la feina de cada dia, des del respecte, des de la integració total. Si seguim amb aquesta tendència bilateral despectiva, si mos infravaloren, si volen fer de Mallorca un "Land" alemany, aleshores no arribarem enlloc. Com tampoc hi arribarem si seguim amb aquesta nostra actitud passiva, de mans plegades, al capdavant, hostil. Realment ajudam a que la gent s'integri? Crec, finalment, que tots (alemanys i mallorquins) som un poc culpables de viure aquesta (absurda) situació. Només em cal dir que he parlat a nivell molt general, no he especificat, ja que consider que cada persona és un món. He tengut en compte el testimoni de gent entrevistada a la televisió, a la premsa, a la ràdio, com també el testimoni de bons amics meus alemanys. Esper que em perdoneu el to subjectiu que he pres alguns cops. Com deia un gran autor, l'objectivitat és un fantasma.

Santa Bàrbara, 1997.

HESCA
mobles i fusteria

Puertas, persianas, vidrieras y falsos techos en madera y PVC.

Pasamanos, muebles a medida y carpintería en general.

Muebles de cocina, baño, hogar y complementos decoración.

Proyectos interiorismo.

Carpintería mecánica
C/ Miquel Ordinas, 25

Exposición y venta muebles
Miquel Ordinas, 31 - 33

Tel./Fax: 52 31 45
07450 - SANTA MARGALIDA

Me dicen que hable de los gringos, que ahora se ve que se bajan de la Alemania para comprarse su posesión en el culo de la Europa (con perdón), que ahora somos europeos, la Europa del

sol y la playa. Me cojen un poco indocumentado, y no puedo ofrecer números al lector. Los números siempre dan credibilidad a un escrito (lo de los números si que es una invasión y una tiranía), el caso es que ya se han hecho con un buen cacho de la isla, y esto es una cosa que preocupa. Pero, ¿por qué preocupa?, ¿hay motivos para estar preocupados?, ¿Hemos visto demasiadas películas de nazis?. Los mallorquines siempre pasamos pena. Yo paso pena de que no estemos pasando *massa pena*.

Aquí ha venido el inmigrante y no ha pasado nada (no saltó la alarma mientras «nos invadían», la alarma ha saltado luego, por eso ahora nos escama tanto alemán). El advenimiento de las ordas peninsulares no se juzgó nunca como una amenaza contra las esencias baleares porque el inmigrante ocupaba el litoral, que por aquel tiempo era un espacio cultural, antropológicamente marginal. Payeses y señores espabilados vendían, compraban, invertían en la costa y necesitaban una mano de obra que el interior no era capaz de generar. Somos tan espabilados que somos las víctimas de nuestro espabilamiento. Luego lloramos. Balearización y otras gaitas, ya se sabe. Al inmigrante, lo hemos llamado nosotros. Con el inmigrante tenemos un problema que tememos ver repetido, y quizás multiplicado, en el caso de los alemanes. El problema es real, si, pero también hay que reconocer que tras el reproche se esconde una necesidad de satanizar «agentes externos» para justificar la decadencia de nuestras señas de identidad, una deca-

dencia de la cual nosotros somos los primeros culpables. Sólo en un panorama de desorientación como este pueden medrar las aberraciones catalanistas. Hemos perdido el Norte y lo buscamos por mal camino. La solución no está en buscar cabezas de turco ni en cerrar fronteras.

Ahora estamos llamando al teutón, aunque de la impresión de que vienen sólo y a la brava, a golpe de *Deutschmark*. Aquí lo que pasa es que el espacio se rige por la ley de la oferta y la demanda, y la cultura -en teoría- no. Pero espacio y cultura a veces van indisolublemente ligados. La sensibilidad ante el tema de la adquisición de tierras por ciudadanos alemanes es consecuencia del asentamiento de estos justamente en el interior, que es un espacio vital en términos de identidad. Si ocuparan, como han venido haciendo hasta ahora, el litoral, no pasaría nada. Pero se van al centro, nos rodean por dentro, que es la peor manera de violar la intimidad. Tradicionalmente hemos dividido el mundo en *mallorquins*, *forasters* y *catalans*, el extranjero estaba descatalogado, existía, pero no interactuaba socialmente. Ahora la cosa se ha complicado con la irrupción del «*capcuadrat*». El apelativo refleja claramente el recelo, pero -a parte de la cuestión etnopolítica- ¿hasta qué punto este no es un prejuicio infundado?. Aún en el supuesto -indeseable- de que los extranjeros adquirieran una parte preocupante del suelo de la isla -si ya no lo han hecho-, me pregunto con qué autoridad se puede actuar contra el derecho legí-

timo de un propietario a vender un terreno al mejor postor. No se comprende muy bien el fundamento de una legislación en este sentido, ni hasta qué punto conviene poner trabas a que se rehabiliten fincas semiabandonadas y se potencie (muchos alemanes compran o alquilan posesiones para explotarlas) un turismo rural y ecológico que viene muy bien al sector. Hay que legislar hasta el límite de lo legible, me parece bien, pero también hay que invitar a los que ya están aquí a integrarse definitivamente. Yo conozco a muchos alemanes -como a muchos *Garcías* o *Rodríguez*- que hablan un pulcro mallorquín. Mejor que muchos «autóctonos».

En términos de identidad, que es un concepto complicado y que se presta a ambigüedades y contradicciones éticas, «lo que conviene» es una sociedad cohesionada en torno a unas señas específicas. Es lo que nos gustaría a todos. Pese a lo utópico del tema, creo que esto es posible si se toman medidas inteligentes, transigentes y tolerantes. La sociedad es heterogénea y variopinta. Multicolor y malavenida. Estamos invadidos por nosotros mismos. Si queremos conservar la identidad debemos invitar a participar de ella, no existe otro remedio.

elite
ELECTRODOMESTICOS

REUS - PALAU

**Electrodomésticos, Venta de HiFi,
Televisión, Video. Servicio Técnico**

Tel./Fax: 85 21 03
Tel. Móvil: 907 26 83 99

Ctra. Artá - Pto. Alcúdia, 6
07458 · Can Picafort

Així serà la compra al segle XXI

¿Vol saber com serà la compra del Segle XXI?

¡Idò vengui a **MERCADONA!**

just a **MERCADONA** trobarà la manera de
comprar del futur: **EL SISTEMA SPB, SEMPRE
PREUS BAIXOS.**

L'**SPB** és la nova manera de compra que garantitza
un estalvi segur i una compra lliure i tranquil·la
perquè tots els productes de **MERCADONA**, estan
a preus baixos **SEMPRE, TOTS ELS DIES.**

Digui "Adeu" a les ofertes i compri **TOT A
PREUS BAIXOS.**

Descobreixi **AVUI** a **MERCADONA** com
serà la compra del Segle XXI:
SPB, SEMPRE PREUS BAIXOS.

de

MERCADONA

SUPERMERCATS DE CONFIANÇA

Ctra. Artá-Puerto Alcúdia - CA'N PICAFORT

AUTOS DRACH, S.A.

CTRA. PALMA, KM. 48

07500 MANACOR - TEL. 55 13 58

NOTIFICA:

Para todo lo referente a la marca FORD, pueden dirigirse a:

"TALLERES MIGUEL SALVA" C/. Miguel Ordinas, 20

07450 Santa Margalida - Tel. 523275

Autos Drach, S.A.

**Nuevo
Ford
Fiesta**

Salón
para
reuniones
y comidas
privadas

RESTAURANTE - PIZZERIA

Marisco

COCINA ESPAÑOLA E INTERNACIONAL

HORARIO:

Viernes, Sábados y Vísperas festivos: 18 a 02 horas.

Domingos y festivos de 12 a 16 y de 19 a 24 horas.

Avda. Isabel Garau, 55 - Tel. 85 00 44 - Fax: 85 00 03 · 07458 - Ca'n Picafort (Mallorca)

LOCAL CLIMATIZADO

OPINIÓ

"Malson abans de Nadal"

NOFRE

GIL

Estam en el desembre, i ja es comencen a fer tots els quefers que pertocquen per Nadal: preparar el betlem, fer l'arbre de Nadal, decorar tota la casa de cintes vermelles i tot tipus d'ornaments nadalencs... Mentrestant a defora ja es poden veure els llumets encesos que desafien la foscor dels carrers i de davall les places, mentre no ens aturam de veure gent anant amunt i avall amb bosses de centres comercials (i la dona que compra la corbata al seu home, i ell que li compra a ella el perfum, i tots dos que compren les joguetes als fills).

També és el torn dels dinars i sopars familiars de cada any. És el moment -que se repeteix cada any- de fer gestions per telèfon: que si Joan per aquí, que si Margalida per allà (amb tant de moviment un no sap on s'ha d'aficar!).

El Nadal abans d'ésser això que és (esdeveniment social i consum massiu), va ésser una festa no cristiana en la qual es celebrava culte al solstici d'hivern (o dia més curt de l'any). Quan la religió catòlica entra dins Mallorca (i a la resta del món) en comptes de suprimir la festa allò que va fer va ser cristianitzar-la i transformar-la en la celebració del dia del naixement de Jesucrist, sense que tengués res a veure una cosa amb l'altra.

Jo, amb tota aquesta moguda que hi ha, només m'atrevesc a fer-vos un petit suggeriment, i és que mireu aquesta pel·lícula: "Pesadilla antes de Navidad", d'en Tim Burton. En aquest film, Burton exposa la seva visió personal de dues festes populars als EEUU: la de Halloween (dia dels morts) on transcorre la major part de la pel·lícula, i la de Nadal, que ve a ser l'antítesi de l'anterior. Sense que la pel·lícula tenguí cap tipus de transcendència, per a mi resulta interessant i és això amb l'única cosa que me qued del Nadal.

"És Nadall

Glòria a Déu a dalt del cel i a la terra pau als homes perquè ell, realment ens estimal"

La tendresa de Déu (i de l'home)

MIQUEL

CAPO

El gran novel·lista alemany Heinrich Böll, en intentar explicar les seves més íntimes conviccions creients que es reflecteixen en la seva obra, parlava del perill que rodeja a tot ésser humà: la pendent que porta a l'aïllament, a la desesperança.

Aleshores, Böll es demanava com guarir a aquelles persones a qui les circumstàncies, la societat, o bé la seva història personal els portaven a aquestes situacions, i deia: "en el Nou Testament hi ha una teologia de la tendresa (m'atreveixo amb la paraula) que sempre és guaridora: expressada, amb paraules amb mans, que també pot anomenar carícia, amb besades, un menjar comú... No amb dogmes, no amb principis, i -el que és més important- sense ferir."

Ara entrem en temps de Nadal, i el Nadal és, sens dubte, la més gran expressió -la més comunicativa- d'aquesta "tendresa" de Déu. Caldria que tots nosaltres, que formam comunitat de cristians, facem esforços que s'encaminin a facilitar aquesta trobada amb la tendresa del Déu, el Déu a qui Jesús donarà el nom "d'Abbà". Una tendresa que ens hauríem d'acostumar que hi fos present en les nostres relacions, en les nostres celebracions litúrgiques, en el tracte amb tots els germans, perquè es veritat que massa vegades la confonem amb una superficial sensibleria, sobretot en aquest temps del Nadal.

Que el Déu de la Pau, de la tendresa i de l'Amor, sigui en tots nosaltres, perquè serà un senyal que realment és Nadal dins dels nostres cors.

Gelato Italiano

PODIUM

PASSEIG COLÓN, 137
07458 CAN PICAFORT
TEL. 85 17 76

ZAPATERIA

Via Suiza, 6 - Local 9
Can Picafort · 85 15 65

**BANCO DE
CREDITO
BALEAR**

Paseo Colon, 58
CA'N PICAFORT

Busco a la que busca a Jack's

Yo me quería plantar, ya está bien de vocescritas, que con los deberes de la Uni ya tengo bastante, a ver, ya está bien de perder los tiempos, pero **Guillermo** dice que este número es la bomba, que viene navidad, que no hay que dejar a los lectores en ascuas, hay que quedar bien, las Pascuas, todo eso, ya se sabe.

Pues que no se diga, lectores, feliz nadvad y feliz borracherra. El fragor mercantil de la estación navideña - la navidad es la estación fuerte del año comercial- nos trae el bombardeo mediático, puntual y alienante de anuncios subliminales que publicitan cosas que no necesitamos. La mercadotecnia (el marketing, o sea) está por las nubes, y las casas más cutres desempolvan el anuncio de siempre. Cada año lo mismo.

Es el caso de cierta colonia tufera que lleva el nombre de un tal Jack's, pardillo donde los haya, el muy julai, que por no estar donde hay que estar se pierde año tras año el descremallerazo morrocotudo y sideral de la jai motera. A mi el anuncio de Jack's me revoluciona, eso es un siliconazo y no lo que vé por ahí. Yo antes no era partidario de colonias y perfumes, que me parecían cosa de bujolance, pero - supongo que por el influjo inconsciente del anuncio- de un tiempo a esta parte, he dejado de lado mi indigencia olfátil, y me he ido sofisticando olorísticamente, que los perfumes son una perversión y una exigencia de la civilización y de la tontería, y así como nos los venden parece que si aciertas con el perfume ya no puedes fallar en lo otro. Pues eso, que ahora olemos bien.

Hay una cultura del anuncio, como hay una cultura del Monopoly, que aunque no te basta para ir por la vida, te ayuda a moverte por el Corte Inglés. A los niños les machacan desde hace dos meses, la letra con el anuncio entra, y se saben el universo lúdico de la A a la Z, de la Barby al Power Ranger. Los niños son unos vampiros en la noche iluminada de la navidad, que es es una noche embombillada que huele a reno y a champán, a millones de lotería -los que no nos van a tocar nunca- y a pavo muerto. A musgo y calefacción. Yo estas navidades voy a mirar mucho la tele, a ver si veo a la de la colonia y me lleva a dar unas vueltas con su moto.

Hasta el año que viene.

Entès a la meva manera

LLORENÇ

CLADERA

Nadal és la festa en què celebrem a cor què vols el naixement pobre d'un suposat messies que vengué a predicar, entre d'altres coses, la igualtat de tots els homes davant de Déu. En poques paraules, propugnà una autèntica revolució sociopolítica. Ara bé, les classes dominants no tardaren quasi res a fer-se seves aquestes idees i, curiosament, les convertiren en un dels mals de la societat.

El Nadal adquireix connotacions encara més negatives quan l'inserim dins el capitalisme (tot i que vivim immersos tot l'any al sistema capitalista). Si ho pensam un poc, veurem que per Nadal gastam molt més que no importa, compram estúpides joguines a nins que ja en tenen per tirar i per vendre, consumim productes caríssims que per ventura no ens agraden però que pareix (i la televisió ja se n'ha encarregat de fer-nos veure així!) que ens han d'enaltir, etc. En definitiva, el Nadal mou un sac de doblers.

En principi, per tant, aquesta festa no hauria de ser necessàriament una tradició dolenta (encara que és absurda si es troba mancada de sentit), però s'hi torna quan la relacionam amb tot això que hem dit.

Generalment, l'home és dolent i egoista per naturalesa. Molta gent es considera cristiana però no segueix els principis de Crist. Però, tanmateix, què podem demanar als fidels si la mateixa Església constantment fa desbarats; p.e., duu aliments a la gent de països a canvi d'estendre-hi la religió (quin dilema pel mort de fam!).

A grans trets, podem afirmar que la religió cristiana neix per regular les relacions entre els homes; s'estableixen uns principis bàsics i la figura repressiva d'un déu. A més, es crea un altre i temut mecanisme de repressió: l'infern (o el càstig etern). Ara bé, aquí hauria de recordar que a la Bíblia no se'ns parla de l'infern: se'ns diu que uns homes estaran més a prop de déu i altres més enfora. La creació de l'infern respon a la necessitat de l'home d'enaltir els bons actes i de censurar les males conductes. És clar, als ulls de l'home no és just que el "pecador" no rebi un càstig "adiant". Si la religió igualàs el just i el pecador, llavors què hi guanyaria l'home essent just. Dubt molt de la legitimitat de qualsevol poder aliè a nosaltres mateixos però, en tot cas, avui dia ja tenim una constitució, presons...

No puc entendre el Nadal si no el relacion amb tota aquesta moguda i tradició cristiana. És en aquest sentit que reclam la destrucció del Nadal (entès con a festa religiosa) i, per extensió, de la religió, obstacle per a la unió de la humanitat. No obstant, podem salvar alguns aspectes positius del Nadal (aspectes que haurien de perviure arreu durant tot l'any): L'amor, el respecte, la festa, divertir-se...

Casualment, molts d'aquest aspectes tenen un marcat caràcter pagà.

Tots som lliures per decidir com volem passar aquests dies de vacances. La veritat és oberta a infinites lectures i manipulacions.

CENTRO DE CIRUGÍA ESTÉTICA

LIFTING: Rejuvenecimiento facial quirúrgico
PEELLING: Rejuvenecimiento facial no quirúrgico
RINOPLÁSTIA: Corrección estética de la nariz
BLEFAROPLÁSTIA: Corrección estética de los párpados
OTOPLÁSTIA: Orejas en asas
MAMOPLÁSTIA: Aumento - Disminución - Elevación
LIPOESCULTURA: Lipoaspiración y lipoinjerto

CIRUGÍA ESTÉTICA HOMBRES: Cara, Nariz, Ginecomastia, Párpados, Cuello, Calvicie

OTRAS ESTÉTICAS: Cicatrizas, Retirada de tatuajes, Arrugas, Aumento de labios, Etc...

C/. del Marisc, 6 · 07410 - Port d'Alcúdia · Tel./Fax: 54 75 09

CLINICA MEDICO ESTETICA

DIETÉTICA Y NUTRICIÓN
OBESIDAD, CELULITIS, MESOTERAPIA
TRATAMIENTO VARICES Y ARAÑAS VASCULARES
 (Eliminación por esclerosis)
ENVEJECIMIENTO CUTÁNEO
TRATAMIENTO FACIAL. Peeling químico:
 Arrugas, Manchas, Acné, Piel Seca, etc...
ACUPUNTURA: Dolor, Artrosis, Ansiedad, Cefaleas, etc...

Dr. ALBERTO MORANO VENTAYOL

ALCUDIA: Plz. Carlos V, 1 - Tel. 54 61 61
 PALMA: Plz. Fortí, 3B, 7º, 1º - Tel. 73 82 77

OPINIO

El Nadal del cor del temps

MIQUEL A.

TORTELL

Benvinguts al Nadal del cor del temps, al món màgic que ha romàs fidelment lligat al poble per damunt tots els canvis externs que ha sofert (feudalisme, capitalisme, feixisme...) Hi ha, a la festa de Nadal, molts exemples de persistència d'elements arcaics, festes religioses i agrícoles antigues que han perviscut a la romanització i a la cristianització i dels quals encara en podem extreure llur primitiu encís. Arreu arreu d'Europa, l'anàlisi de tots els elements tradicionals que integren la festa "Chrestiana" ens demostra que es tracta d'una transformació de la festa ritual de la renovació de l'any solar i de les forces vegetatives dels pobles antics. És el retorn del Sol Nou, gran fecundador de la natura. A més a més, és la més característica i pomposa festa del calendari popular de l'any, mesclant-se la litúrgia popular cristiana i de la llar, amb elements de marcat paganisme. Esper que, qualche dia, aquesta festa que simbolitza el naixement d'un temps nou (per cap d'any tothom fa com qui creure's que l'any vinent serà de glòria) i que ara és despòticament regit pel naixement d'un comunista mal interpretat siga la celebració de l'inici d'una nova era, deixant enrera aquesta puta societat capitalista creadora de clonacions, d'abulímics i que té la massa adormida amb un sedant de marca doblers.

Com gairebé sempre, la massa roman adormida i atitellada essent partícip de dos mons: el que odia i el que estim. Anem a passejar un xiroi per aquest Nadal:

-El sopar de Nadal: també pot ser un dinar, la qüestió és que es tracta d'una menjada en família. Hi ha la dita popular, "per Nadal, cada ovella al seu corral", que és com el reflectiment d'una tradició ben antiga talment un ritu de sentit religiós el que per Nadal tots els components de la família es reuneixin a l'entorn de la taula per a celebrar la gran diada. De no ser així, un núvol de tristesa apareix dens el cor de la família. (Aquesta panxada va lligada amb altres elements com el besarmans o el simbolisme del foc a la llar, que descriurem més avall) Els menjars que hi trobam solen ser sempre els mateixos, sempre depenent del lloc i l'època (recordau que a un temps menjar pollastre era un privilegi i només en menjaven en dates tan significatives com aquesta) El més important és que es tracta d'una panxada com no se'n peguen gaire en tot l'any. I aquí vull recordar el lligam que hi pot haver amb les matances, que es celebren just abans de Nadal, normalment. Les matances també és una festa lúdica amb tota una simbologia i amb un dinar a on assisteixen principalment tots els parents i l'absència d'algun sol dordre a qui fa les matances.

-El foc de la llar: a tota bona menjada de Nadal, hi ha d'haver la presència del foc. A molts llocs es conserva un tronc (el tronc de Nadal) tot l'any per tal d'encendre amb el foc del vell el tió nou; perpetuant-se així, sempre viu, el foc de la llar domèstica, venerat en un altre temps com a un veritable Déu. També hi ha una creença

religiosa per la qual deixen un bon caliu a les xemeneies perquè diuen que hi davalla la mare de Déu a acaronar el seu infant i a escalfarlo. Llavor encara tenim una tradició que es realitzava com a mínim devers Manacor i que encara es serva al Principat de Catalunya i paral·lament a d'altres llocs d'Europa, que és la cerimònia del tió de Nadal o el cagatió. És una festa que s'ha convertit en un joc d'infants, que peguen a mb bastons a un tió per a que li caiguin llepolies. També he de dir que a les places de molts pobles es feien foguerons.

-El besarmans i Papà Noël: No fa falta dir res sobre quin dels dos esdeveniments és el propi de la nostra terra. Esperam des de petits el dia de Nadal per a besar mans i recuperar-nos de l'eterna crisi econòmica que sufrim. L'altre subjecte prové dels països nòrdics, amb diferents noms segons els llocs (Hein Herr Klaus, Christkindel, Sant Nicolau) Són genuïns dels seus països d'origens, però no nostre, pel simple fet que està mancat de dolces llegendes i no és precedit d'una tradició secular com en aquelles terres tenen. I a més, ho diré, és una simple conseqüència del merdós capitalisme consumista que escura les butxaques a totdeu cada any per Nadal.

-El betlem i l'arbre de Nadal: ja hi tornam a ser! És el perfecte paral·lisme amb el punt anterior. El betlem ens és propi des de fa quasi dos mil anys, devers el segle tercer. Betlem, adoració dels pastors a la llum de la lluna del naixement del Bonjesús i l'arribada dels reis, amb el bou i l'ase a dins la coveta (eh! que aquets dos animalets són la representació simbòlica antiga dela humanitat jueva i pagana) A Mallorca és llei de cada casa l'haver-hi el betlem; a llocs institucionals i a convents i esglésies n'hi ha que fan goig de veure. Una característica dels nostres betlems és que els pagesos i pastors porten la nostra roba tradicional, fan les feines tradicionals i van sempre acompanyats de l'herbeta, una muntanyeta i un ruet (símbol de maternitat) L'arbre de Nadal ens ha arribat a través d'aquella caixa que en diuen televisió i que també és mancat d'una tradició secular, només fa uns anys que és a les cases. Ara com ara, conviuen betlem i arbre a moltes cases, però a algunes l'arbre ha substituït el betlem. Tot és perquè "fa guapo" diuen els pardal-faves, que em fan dir. No dic que s'haja de desconèixer que l'arbre de Nadal és el símbol del Nadal nòrdic, representatiu de les divinitats procreatives del bosc, autèntica divinitat fecundant, però no és precisament això que es coneix.

Això es podria allargar molt més, però no faig comptes parlar-ne més. Que qualche il·luminat catòlic parli de les Matines (que es mereixen el meu respecte) i tot això que diuen ells. Aprofit per dir-vos, estòics seguidors del text, que la censura i repressió mafiosa-feixista ja ha actuat contra la llibertat d'expressió que vaig defensar a l'article passat i la ignorància transformada en coneixença ha tornat a actuar amb les mateixes finalitats, desposseïr-nos dels símbols de llibertat, i si no, mirau el "graffiti" del "Che."

ABIERTO SABADOS Y DOMINGOS

FERRETERIA

-Menaje
-Servicio en
general para
la hostelería
-Artículos
jardín y piscina

DROGUERIA

Productos
de limpieza
Almacen de
plásticos
Muebles de
terraza y jardín

DISTRIBUIDOR PINTURAS BRUGUER

Distribuidora LLOMGAR, C.B.

Via Pollentia, 45-B
07400 - ALCUDIA (Mallorca)

C.I.F.: E-07-106040
Tel. 54 51 64/65 FAX: 54 86 24

PIZZERIA - RESTAURANTE - BAR - LOCAL

BANANAS

Paseo Colon, 151
Tel. 971-85 07 52

CA'N PICAFORT
(Mallorca)

A la atención de D. Mateu Ferrer Servera

Can Picafort, a 1 de diciembre de 1997.

Le mando la presente para realizar mi más enérgica protesta con referencia a su artículo "Política bruta" de la revista de mes de noviembre, para que sea incluida en la medida de lo posible en la de diciembre o en la que usted crea que se puede incluir.

Ante todo quiero que conste que respeto todas las ideologías democráticas que hay en nuestro municipio, con ello le quiero hacer ver que mi protesta simplemente se dirige al párrafo casi al final de su artículo, el cual reza: "En nuestro Municipio hay poca gente que sepa como funciona el Ayuntamiento, como salen las propuestas, como funciona una sesión plenaria (nadie va a los plenos)... y *este problema es más grave en Can Picafort, donde la gente es más buena de manipular ideológicamente porque no han nacido aquí y por ignorancia los "poderosos" les dicen a quien tienen que votar, y punto.*"

No veo ningún problema hasta que empieza a hablar de Can Picafort por las siguientes:

1.- Mi bisabuelo fue uno de los primeros habitantes de Can Picafort por lo que gran parte de mi familia lleva más de 50 años viviendo en Can Picafort, y usted, no solo a mí, sino a todos ellos nos trata de fáciles de manipular, a ello le respondo que aun no había conocido a un director de una revista que tuviera en tan baja consideración a las personas que viven en el lugar donde se edita la revista.

2.- Puede ser que la mayoría de los que vivimos en Can Picafort no hayamos nacido aquí, aunque creo que las personas son de donde se consideran, y aquí vivimos mallorquines, españoles y extranjeros, y posiblemente la mayoría nos consideramos de Can Picafort y participamos más en la vida cotidiana de algunos de los que han nacido "allá".

3.- Simplemente y para que sepa cuantos ignorantes vivimos en Can Picafort, le podría nombrar al menos unas cincuenta personas de mi edad que tenemos carrera universitaria. Aun así, no se califica a las personas por sus estudios o nivel social, sino más bien diría que una persona es ignorante si se considera como tal, por lo que debe haber muy pocos. Pero usted ni corto ni perezoso nos lo ha llamado a todos.

4.- Me gustaría saber quienes son esos "poderosos" que nos dicen a quien tenemos que votar, cuando todas las veces que he votado nadie me ha dicho a quien tengo que votar, y señor, aunque me lo hubieran dicho, el voto es totalmente secreto y después aunque me hubieran dado "órdenes" podría votar a quien quisiera.

5.- Y punto.

Ruego que en lo sucesivo no sólo usted, sino todos los colaboradores se abstengan de ofendernos de una manera tan directa.

Atentamente,

Juan Antonio Cantarellas Mestre.

Carta a Juan Antonio Cantarellas Mestre

Benvolgut lector,

Vull primerament donar-li les gràcies per haver escrit. Són molts els comentaris que he rebut en referència a l'article "Política bruta" que vaig escriure el mes passat. Curiosament la gent o bé m'ha donat l'enhorabona, o bé m'ha dit que no hi estaven massa d'acord, però vostè ha estat l'únic que m'ha escrit, i no per a parlar sobre el tema polític, sinó per comentar un paràgraf del meu article amb el qual vostè no hi està d'acord. Gràcies idò, com he dit, en primer lloc per haver fet ús d'aquesta secció de "Cartes al director".

En segon lloc li deman molt humilment perdó, perquè me pot ben creure que la meua darrera intenció era ofendre a la gent que, com vostè i tota la seva família, se senten ben picaforters (cosa que jo no discuteixo). Pel to de la seva carta supòs que és un home amb qui se poden xerrar les coses, i per això jo li explicaré què volia dir amb les meves paraules, amb l'esperança que m'entendrà.

Assumesc la meua equivocació quan dic que "la gent de Can Picafort per ignorància és més bona de manipular ideològicament, perquè no han nascut aquí". Assumesc la meua equivocació, deia, no perquè negui allò que vaig escriure, sinó perquè efectivament NO és tota la gent de Can Picafort, ni molt manco, i tanta sort! Jo em volia referir a aquells immigrants peninsulars que vénen a Can Picafort -i tampoc no a tots, mai se pot generalitzar- i que fa pocs anys que viuen aquí. Aquesta gent de cada vegada és més nombrosa, i en molts de casos són persones amb baixos coneixements culturals, de manera que tenen tendència a no participar massa en les coses del poble, ja que la seva màxima preocupació és fer feina en s'estiu per després en acabar la temporada anar de vacances al seus pobles i llavor tornar cap aquí fins a que torni a començar la feina. Aquesta gent -repetesc, no tota- pràcticament no se mou dels hotels, i a mi m'han arribat comentaris (i a més de mig poble) que hi ha gent d'aquí -més, diguem-ne, "compromesa"- que sap millor com funcionen les coses de per aquí, especialment l'Ajuntament, i d'una manera subtil acaben per convèncer-los que votin a determinats partits. Aquesta gent, per la seva ignorància, acaben per votar a qui se'ls ha dit que els arreglarà els problemes, sense que els seu esperit crític s'hagi posat en marxa i hagi qüestionat a qui realment li convé votar.

Ara pens que potser vostè me tornarà a acusar d'insultar a la gent de Can Picafort. Deixi'm dir-li que ara no ho he fet. Una vegada he reconegut que me vaig equivocar generalitzant i aficant tots els picaforters dins el mateix sac, ara he rectificat i li he parlat d'un determinat sector dels picaforters (i, dins aquest sector, tampoc tots són iguals) que és bastant nombrós i que pertany a nivells culturals baixos. Això jo no m'ho invent i si no me creu, basta que vagi al col·legi Vora Mar o als Serveis Socials, i veurà com de cada dia augmenten -per exemple- els casos de famílies que "passen" olímpicament dels seus fills, i no els importa ni què fan a l'escola, ni si berenen, i si van dutxats... Això, benvolgut lector, jo ho anomeno ignorància, perquè m'estim més no anomenar-ho amb paraules més fortes.

Me pot ben creure quan li dic que me sap molt de greu no haver matisat bé a qui em referia amb aquelles paraules, i també me pot ben creure quan li dic que hi ha molta de gent a Can Picafort molt sana, amb criteris propis i personalitat forta, que no se deixa manipular ni vendre per res ni davant ningú.

Així mateix, l'anim a que quan vulgui m'expliqui això de: "Puede ser que la mayoría de los que vivimos en Can Picafort no hayamos nacido aquí, aunque creo que las personas són de donde se consideran, y aquí vivimos mallorquines, españoles y extranjeros, y posiblemente la mayoría nos consideramos de Can Picafort y participamos más en la vida cotidiana de algunos de los que han nacido "allá", especialmente quin lloc és "allà", i així, quan vostè m'ho hagi dit sense rodejos, potser jo ho pugui entendre i si de cas, contestar-li.

Sinó, ho podria malinterpretar, i per això me call, de moment.

Mateu Ferrer.

NORT LIMPIEZAS

*Vos desitja
Bones Festes
i un Felic
Any Nou*

APARTAMENTOS
RESTAURANTES
DISCOTECAS
BARES
HOTELES
COLEGIOS
EDIF. PUBLICOS

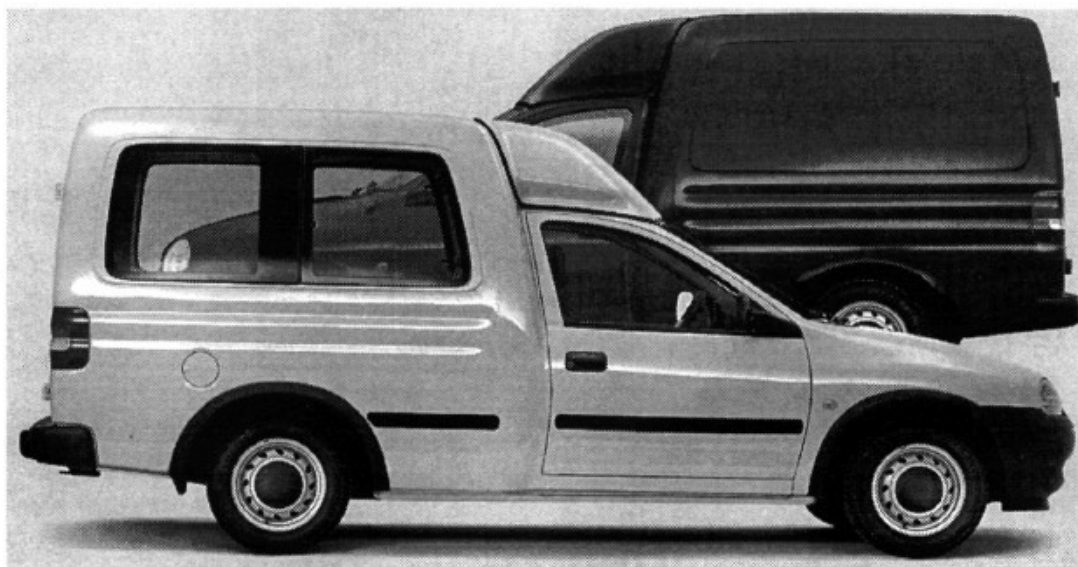
Mantenimiento
Limpieza cristales,
toldos, moquetas,
cerámicas, etc.
Limpieza fachadas
(Chorro arena y agua)
Vitrificado
Barrido mecánico

Paseo Colon, 48-A - Tel. 85 13 64 - 07458 CA'N PICAFORT

OPEL

Motor la Vila, S.L.

Bon Nadal i felic any de 1998

Miquel Ordines s/n (Esq. C/. Clavet)
Tel./Fax: 52 39 04 · 07450 - Santa Margalida

*Estas fiestas acuda a Daphne
para asesorarse de las
grandes promociones en
cosméticos y de estos
tratamientos:*

*Arrugas, manchas, acné
y rejuvenecimiento facial.*

Daphne, especialistas en tratamientos especiales

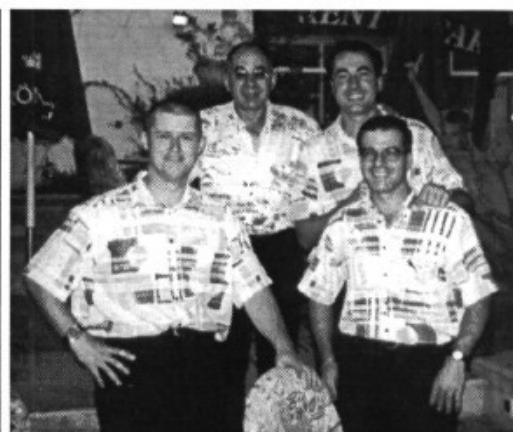
Felices Fiestas

Daphne

INSTITUTO DE
BELLEZA
Y SALUD

Avd. José Trías, 15 - Tel. 85 04 36 - CAN PICAFORT

PIZZERIA RESTAURANTE VENECIA GARDEN

Cocina Internacional
Pizzas y Paellas
Comida para llevar

Avd. José Trías, 31 · Tel. 85 07 06

ACTUALITAT**Programa Oficial Festes de Nadal****Dia 21 de desembre**

-A les 17'30 hores Concert de Nadal pels alumnes de piano de la Escola de Música de Santa Margalida.

Dia 23 de desembre

-A les 23'30 h. arribada del Papa Noël a l'Escola Voramar.

Dia 24 de desembre

-Nit de matines a les distintes Parròquies del Municipi.

Dia 26 de desembre

-A les 18'30 hores a l'Església Parroquial de can Picafort, Concert de Nadal, a càrrec de la Banda de Música de Santa Margalida.

Dia 27 de desembre

-De les 17'00 a les 18'30 h. recollides de juguetes a la Plaça de la Vila en col·laboració amb el Turo del Drac.

-A les 22'15 hores a la sala d'actes de l'Institut de Santa Margalida, nit de teatre a càrrec del grup Voramar, amb l'obra *Arsenic* i randes de ganxet de Joseph Kesselring.

Dia 28 de desembre

-De les 11'00 a les 12'00 hores recollida de juguetes davant les Oficines Municipals, en col·laboració amb el Turó del Drac.

-De les 16'30 a les 17'30 hores recollida de juguetes a la plaça de davant l'Església de Son Serra, en col·laboració amb el Turo del Drac.

Dia 3 de gener

-De les 10 a 12 hores presentació a la Casa de Cultura de música feta amb ordinador per 4 canals (cartell apart)

-A les 16'00 hores assaig públic a la Casa de Cultura amb els nins i nines, on s'explicarà el funcionament i possibilitats dels instruments i utensilis que s'empren al concert.

-A les 21'30 a la Casa de Cultura,

l'actuació del conjunt de música contemporània, interpretant obres de Jeremy Clarke (cartell apart).

Dia 4 de gener

-A les 20'30 h. a l'Església Parroquial de Santa Margalida, Gran Concert de Nadal a càrrec de la Banda de Música de Santa Margalida.

Dia 5 de gener**CAN PICAFORT**

-A les 18'00 hores arribada del Reis d'Orient al Port Esportiu, on seran rebuts per les Autoritats Locals, la Banda de Cornetes i Tambors i tots els nins i nines de Can Picafort.

-A les 18'30 hores a l'Església Parroquial, adoració dels Reis al nin Jesús; Acte seguit els Reis faran entrega de les juguetes a l'explanada de les Oficines Municipal.

SANTA MARGALIDA

-A les 19'30 hores arribada dels Reis d'Orient a la Plaça de s'Abeurador, on seran rebuts per les Autoritats Locals, la Banda de Música i tots els nins i nines de la Vila.

-A les 20'00 hores adoració dels Reis al nin Jesús.

SON SERRA

-A les 20'30 hores arribada dels reis d'Orient al Port Esportiu. Seran Rebuts per les Autoritats Locals i pels nins i nines de Son Serra.

-A les 21'00 hores a l'Església Parroquial adoració dels Reis al nin Jesús. Acte seguit els Reis faran entrega de les juguetes al local de la Plaça de l'Església, i al Bar Sis Pins.

Dia 6 de gener

-A les 9'00 hores, Els Reis repartiran les juguetes a totes les nines i nins que hagin estat bons al·lots durant el passat any. L'itinerari serà:

Plaça de la Vila, barriada del Pou de sa Garriga, barriada de sa Creueta, barriada del carrer Vinyes, barriada de Son Amanada i acabant per la barriada de s'Abeurador.

Totes les activitats son gratuïtes

L'ajuntament agraeix a totes les entitats i persones que han fet possible aquest programa.

La Moció de Censura.

Ja ha passat el que havia de passar, hi haurà moció de censura contra el Batle Cifre i el més probable és que surti endavant. Si és així, ben prest tendrem nou Batle al nostre municipi, un capítol més per afegir a la tempestuosa història del nostre Ajuntament.

No podem pronosticar el futur però podem parlar del present i del passat, del que passa al present podem dir que la moció de censura és un acte ben legal segons la llei, quant a l'efectivitat política de la mateixa. Per la qual aquest concepte legal s'ha creat, ja és més dubtosa perquè el seu esperit no és tan sols una qüestió matemàtica de uns més contra uns menys sinó que és una censura al batle de torn i al partit o partits que li donen suport, per motius de una mala gestió municipal motivada per incapacitat manifesta, per fraud econòmic o per altres il·legalitats administratives que es poden donar.

En el cas concret que ens ocupa, fins que arribi el dia del Ple que serà quan ens explicaran el perquè de la moció; és ni més ni manco una qüestió aritmètica de que set son més que sis i que quatre; per tant l'oposició ha pres una determinació amb molt de risc si no poden demostrar uns motius el suficient importants que no més els purament capritxosos del poder per la comandera. Serà molt interessant el veure el desenvolupament de la nova majoria i com seran els canvis amb la gestió municipal que indubtablement serà molt diferent del que han duit a terme el fins ara triumvirat comandat pels socialistes; Dos anys són poc temps per desenvolupar un programa polític, per tant si el fins ara equip de govern es queixa de no haver pogut dur a terme tot el seu, tampoc tendran temps els propers mandamassos fins a la fi d'aquesta legislatura, la qual cosa pot ser sempre una excusa.

Ja ho vaig dir la darrera vegada que vaig escriure: seria millor tretze homes i dones fent feina pel poble, que mocions de censura i festes al carrer. Ara bé, per ésser demòcrates també pertoca l'alternància i sebre com hi poden fer els altres o, no!! Bones festes de Nadal i feliç Any Nou.

En Joan de Sa Barca.

VER-VER DISTRIBUIDOR
Telefonía Móvil **MoviStar**
Moviline

OFERTA MOVISTAR NAVIDAD:

ALTA GRATIS

8 PELICULAS PAGO POR VISION (Via Digital)

30 MINUTOS CONVERSACION GRATIS

PASEO COLON, 32 TEL./FAX (971) 85 18 27

Kangoo

Felices Fiestas
Felices Fiestas
Felices Fiestas

RENAULT
EXPERIENCE

José Pastor Gayá S.A.

Ctra. Artá-Alcudia, N. 54 - Tel: 85 21 21 - Ca'n Picafort
Juan Ordinas, 19 - Tel: 52 34 19 - Sta. Margalida
Polígono Industrial - Tel. 55 46 11 - Manacor

Moció de Censura

Antoni del Olmo (PP) és, des del passat 17 de desembre, el nou Batle de Santa Margalida

D'ençà de dia 27 de setembre, en què els dos regidors del Can Picafort Unit (CPU), Miquel Ordinas i Francesca Bonnín deixaren de formar part de l'equip de govern municipal i, per tant, de donar suport al PSOE i a UM, no s'ha sentit a parlar d'altra cosa en aquest poble més que de la moció de censura, un argument legal que permet la destitució d'un Batle i la substitució per un altre si hi ha una majoria de regidors que hi estan d'acord.

Han estat moltes les coses que s'han sentit a dir aquests dies amb això de la moció, que fou presentada a l'Ajuntament el passat dia 27 de novembre. El text de la moció parla d'instabilitat (hi ha més regidors a l'oposició que a l'equip de govern) i acusa als regidors socialistes Cati Marimon i Tòfol Salvà d'ingerències en àrees de gestió del CPU. Finalment el document demanava la substitució d'en Miquel Cifre com a Batle per n'Antoni del Olmo.

Quinze dies més tard, dimecres dia 17 de desembre a les 21 h. hi va haver un Ple a l'Ajuntament per a discutir la moció, que finalment va ser aprovada per 7 vots (4 del

PP, 1 del GIP i 2 del CPU) front a 6 (4 del PSOE i 2 d'UM). Antoni del Olmo quedava així com a nou Batle, en un Ple amb molta assistència de públic (hi havia una pantalla a defora de l'Ajuntament per a que la gent ho pogués seguir) i periodistes, molts de periodistes. Val a dir que hi havia molta de gent de Can Picafort, fet bastant inusual (només n'hi havia haguda tanta quan es parlava dels sentits de circulació del carrer Colón).

Aquest reportatge -per motius de pressa, ja que la revista havia de sortir dos dies després de la moció- només vos resumeix les declaracions que varen fer els distints portaveus dels grups polítics, per a que sapigüeu, els qui no hi anàreu, tot el que se va dir en el Ple. El mes qui ve confiam poder-vos oferir una entrevista amb el nou Batle. De moment llegiu el resum d'un vespre polític, si més no, interessant.

A les 21 h. del dimecres dia 17 de desembre la sala de Plens de l'Ajuntament de Santa Margalida estava plena a vessar. Els primers a arribar foren na Francesca

Bonnín i els quatre regidors del PP. Seguidament

el Batle, els altres tres regidors socialistes, en Salas i en Monjo i Ribot. Abans de començar en Miquel Cifre va demanar a tothom que guardàs un bon comportament, ja que era un vespre difícil per a tots, i que no volia sentir ni manifestacions en favor d'uns ni dels altres.

El Secretari va llegir l'únic punt del dia, és a dir, la discussió sobre la moció de censura. A continuació va informar que en aquests casos la llei preveu la votació en secret, però tothom va estar d'acord en fer-la com sempre, a mà alçada.

El primer a xerrar va ser en Toni del Olmo (PP): "A les eleccions del 95 el nostre grup va ser el més votat. Aleshores nos vàrem deixar dur per certs comentaris de dins el poble i finalment no vàrem dur a terme el pacte verbal que ja teníem amb el CPU i el GIP (Grup Independent Picaforter -Sion Salas). Amb això vull dir que aquest pacte d'ara no és nou, sinó que ja de bon principi existia, però érem novells i inexperts, ho hem de reconèixer, i no el vàrem

VENDO

**2 SOLARES EN
SON BAULO**
Total: 1.133 m²

**JUNTOS
O
SEPARADOS**

POR VARIAS DEMANDAS

**NECESITAMOS
PISOS Y
APARTAMENTOS
PARA VENDER**

VENDO

**A 2'5 KM. DE
CAN PICAFORT
PARCELA 9.132 m²
BUENA SITUACION,
CON PERMISO
PARA CONSTRUIR
CHALET**

TELEFONO

850026

(tardes)

saber dur a bon port. Mos equivocàrem, però ara no. El Secretari ja ha llegit el text de la moció de censura i noltros no hem d'explicar res més. La moció és ben legal."

A continuació el Batle va donar el torn de paraula a en Sion Salas, del GIP: "Jo pens que en Miquel Cifre havia d'haver dimitit el mateix dia que va saber que el CPU li retirava el suport, i no ho va fer. Ara l'única manera de compondre la situació de no governabilitat dins l'Ajuntament és la moció de censura, i per això jo votaré a favor".

En Miquel Ordinas, del CPU, va ser el més breu: "Un equip de govern ha de ser majoritari, sempre ho hem dit així. Ara per ara no ho és, i per això la moció de censura és l'únic camí a seguir".

En Joan Monjo, d'Unió Mallorquina, va fer un parlament una mica més llarg:

"Noltros sempre mos hem mostrat a favor de la governabilitat, però aquesta no ha estat possible, no l'hem poguda garantir. La gestió de l'equip de govern format pel PSOE, CPU i UM ha estat molt positiva. Jo dic ben fort que en Jaume Ribot i en Miquel Cifre han estat els millors batles des de fa molts d'anys. En Cifre és un home honest, cult i que ha fet molta feina pel poble. Només li faig un retret, i és que no va saber prendre les mesures per a evitar la moció, que ha vingut motivada:

- 1r. perquè els del PP volien comandar.
- 2n. perquè el PSOE no ha sabut mantenir la unitat per damunt rivalitats entre regidors que haurien d'haver quedat en simple anècdotes.
- 3r. la rivalitat entre el PSOE i el PP a nivell nacional i autonòmic. És patètic que batles del PP d'altres pobles s'hagin aficat

dins aquest assumpte, que afectava només a Santa Margalida.

Noltros afirmam que en aquest període no hi ha hagut corrupció, hi ha hagut control de despeses i ingressos, control a les urbanitzacions...per tant no estam d'acord amb aquesta moció, però tampoc criticarem la gestió del PP perquè encara no n'hem vist res.

Un darrer retret a tots: no estam d'acord a que faceu després del Ple una sèrie de festes. Una moció no és cap motiu de festa".

En darrer lloc va parlar el portaveu socialista, Tòfol Salvà, que va fer el discurs més llarg. Entre d'altres coses, destacam: "Un amic, un bon batle, serà destituït anit. Per què s'aprova aquesta moció? Perquè el PP ha posat tota la maquinària de la cúpula autonòmica fent pressió damunt un senyor, empresari hotelier de Can Picafort que domina el CPU. Els interessos són, una vegada més, econòmics, i aquest cop a Son Servera, entre el President Matas i l'empresari picaforter. Dia 15 d'agost aquest empresari ordenà a en Miquel Ordinas que se passàs a l'Oposició, sense donar-li explicacions.

D'en Salas, què he de dir? Sempre ha estat disponible als interessos del PP i de l'entorn d'en Jaume Alòs, antic Batle. En

*Bon Nadal i
Feliz Any
Nou*

**Papeleria
Cladera
Libreria**

Les recordamos que estamos a su servicio en todos los aspectos referentes a Papelería.

- * MATERIAL DE OFICINA,
- * HOSTELERIA, RESTAURACION
- * MATERIAL ESCOLAR.

Así mismo, queremos informarles de la amplia gama de Papelería DECADRY PRINT (laser printing & writing), que tenemos a su disposición.

ULTIMA NOVEDAD: Letras ADHESIVAS.

Le/s saluda atentamente

Catalina Estelrich Capó
C/. Buenavista, 78 - Tel. 85 17 82
07458 - Ca'n Picafort

RESTAURANTE

CA'S CHATO

**CENA DE
NOCHEVIEJA**

**Aperitivo: Langostinos, Muslitos de Mar
Mejillones, Espárragos, Palitos de Mar, Dátiles
con Bacon, Hígado Picante, Calamar Romana
Bullavasa de Mariscos
Calamar Relleno o Solomillo estilo Cas Chato
Fruta del Tiempo y Tarta Whisky
Vinos Rioja Rasillo tinto y rosado
Cava: Freixenet Carta Nevada
Café y Licores**

8.500 Pts.

**Uvas de la suerte y Bolsa de Cotillón
A las 3 de la madrugada Chocolate y Ensaimadas**

**BAILE AMENIZADO POR:
ORQUESTA PATRICIA Y TONI
Y EL SOLISTA RICKY**

RESERVAS: Tel. 85 01 19 - 85 12 25
Ctra. Alcudia-Artá, Km. 23 - CA'N PICAFORT

del Olmo vol ocupar la seva cadira, la del seu sogre Alòs abans, tot per seguir satisfent els seus interessos personals. En del Olmo és un home amb llacunes a la seva activitat professional per faltes laborals molt greus, tant que està suspès de la seva feina i demà està citat al Jutjat. Tot això el President Matas ho sap, i li és igual.

Jo només vull dir que el grup socialista seguirà fent feina pel poble com fins ara”.

Després de les paraules d'en Tòfol hi va haver alguns aplaudiments que el Batle va fer callar. Tornava a ser el torn dels partits, i altra vegada en del Olmo va dir: “Ni vull xerrar de família ni de qüestions laborals. Jo aquí anit només he vingut per a xerrar de política”.

Per la seva banda, en Salas va dir que “a mi els socialistes sempre m’han ridiculitzat, i no me coneixen gens ni mica. Jo te contest, Tòfol, que en dos anys just just he xerrat un quart d’hora amb en Jaume Alòs. Amb jo, els socialistes vos heu ben equivocat”.

En Miquel Ordinas va ser igualment breu que en la seva primera intervenció: “Miquel (dirigint-se al Batle), tu saps que no tens la majoria, i això és el que compta.”

Finalment els regidors d’Unió Mallorquina no varen voler afegir res.

Era el torn del Batle, del qual en

La gent no cabia a la Sala de Plens

resumim allò més important: “Record una citació d’en Joan Mascaró i Fornés que definia a la Vila com a un poble de picardia, i hi estic d’acord. No he evitat el “motín” Miquel (dirigint-se a n’Ordinas) perquè no

el feien els mariners, sinó el capità amb els mariners, i amb aquest no he pogut lluitar.

Afront la moció de censura perquè no me fa por. Aquesta moció és única en tota Mallorca, i hi ha interessos d’altres muni-

Moment de la votació dels regidors del PP

MoviStar activa

**SIN CONTRATOS
SIN CUOTAS MENSUALES
SE PAGA SOLO LO QUE SE GASTA
RECARGABLE
3 MODELOS**

2 en 1
tarjeta + teléfono

MoviStar activa

GSM

MoviStar activa Joven

Kit completo
tarjeta
+
teléfono
ONE TOUCH
EASY

**SIN CONTRATOS · SIN CUOTAS MENSUALES · RECARGABLE
SE PAGA SOLO LO QUE SE GASTA · 4 COLORES A ELEGIR
CORREO ELECTRONICO GRATIS**

GSM

VER-VER
Telefonía Móvil

Molts d'anys

PASEO COLON, 32
CAN PICAFORT
TEL./FAX (971) 85 18 27

cipis governats pel PP, que té por de perdre la majoria que té des de fa 16 anys tenint la pota damunt els ciutadans de les Illes.

Els socialistes hem estat amb el poble, per a sentir les seves emocions, i no com voltros (PP, CPU i GIP), que teniu la vostra paraula i el vostre vot hipotecats.

M'agradaria que els del PP mos haguessiu exposat el vostre programa, i no ho heu fet. Per la meua part dir a tothom que seguiré lluitant a pesar de persones com voltros, com bé deia el Che Guevara, lluitant fins al final.

D'una cosa estic content, que a la fi la gent ha perdut la por. Tothom ha parlat d'aquesta moció, tant a favor com en contra, però s'han sentit moltes veus al carrer, i això és l'important.

Me'n vaig de l'Ajuntament sense pisos, comissions, solars...sinó amb un cor ben ple de bones experiències.

Prenc la darrera paraula d'en Fèlix Pons quan va deixar la presidència del Congrés dels Diputats: Gràcies".

Després del parlament del Batle se va fer la votació, i la moció va quedar aprovada. En Cifre va donar la vara al nou Batle, que va pronunciar el Jurament.

El Ple va acabar sense incidents. A defora de l'Ajuntament hi havia uns centenars de persones. Els simpatitzants socialistes participaren d'una festa allà mateix amb l'actuació de "Música Nostra", mentre els militants del PP sopaven al bar Arachu. Els del CPU se varen veure al bar Sa Plaça, de Can Picafort.

Comença així una nova temporada política en el nostre Municipi. Des de la revista estirem atents per valorar la gestió del nou equip de govern.

El nou Batle, Antoni del Olmo, amb la vara en la mà, fent el jurament

SKAU
DISCO
CAN PICAFORT

**UNA
NUEVA ERA
EN LAS NOCHES
DE LA BAHIA**

SIBA

GRÀFIQUES

Desitjam als nostres
Clients i Amics unes
Bones Festes i un
venturós any 1998

C/. Eng. Felicià Fuster, 21
Sta. Margalida

BAR - RESTAURANTE

Sa Foganya

Ca'n Sebastià

MENU ESPECIAL NOCHEVIEJA

Aperitivo Colectivo

1er. Plato a elegir
Crema Navideña
Consomé Juliana
Bullavesa

2º Plato a elegir
Entrecote al Roquefort
Pierna de Cordero Asada
Salmón con Salsa de Mariscos

Postres
Tarta Whisky
Buñuelos Rellenos de Crema
Banana Split

Vino Señorío de Mendieta -Rioja-
 Cava Freixenet
 Café y Licor
 Mandarinas y Surtido de Turrone

UVAS DE LA SUERTE Y COTILLON
Chocolate con Ensaimadas

P.V.P. 4.500 PTS.

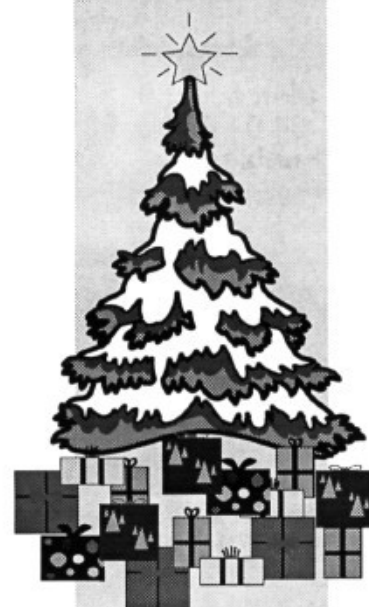
**LOCAL
CLIMATIZADO**

**ABIERTO TODO
EL AÑO**

**Lunes y Martes por
la tarde cerrado**

**C/. Jaime III, 63
Ca'n Picafort**

**Información y
Reservas al Tel.**

85 18 53

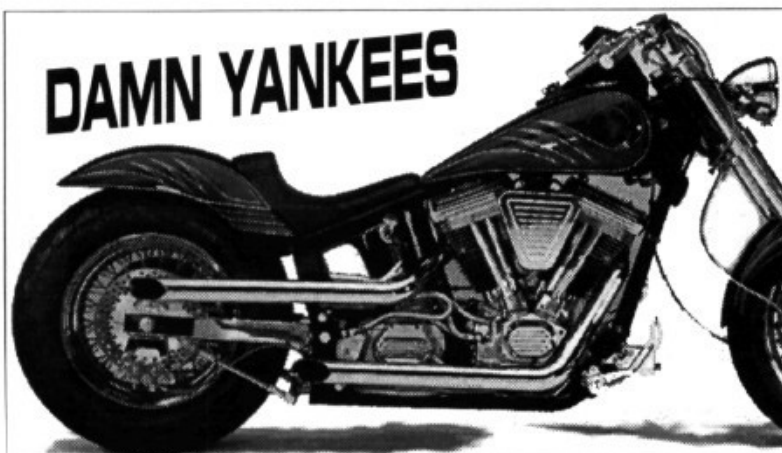
Pâtisserie Tamanaco

Molts d'anys i Bones Festes!

Paseo Colon, 54 - Tel. 85 02 36 - Ca'n Picafort (Mallorca)

DAMN YANKEES

Ctra. Artá - Alcudia, 20
07458 - Can Picafort
Tel. 85 22 33

**MECANICA
PULIMENTOS
PRENDAS
ACCESORIOS**
(Nuevos y Usados)

AGENCIA DE VIAJES B.A.L. 048

C/. Mercado, 59
Tel. 54 01 66
La Puebla

Ca'n PICAFORT S.A.

Paseo Colón, 88
Tel. 85 00 14
Ca'n Picafort

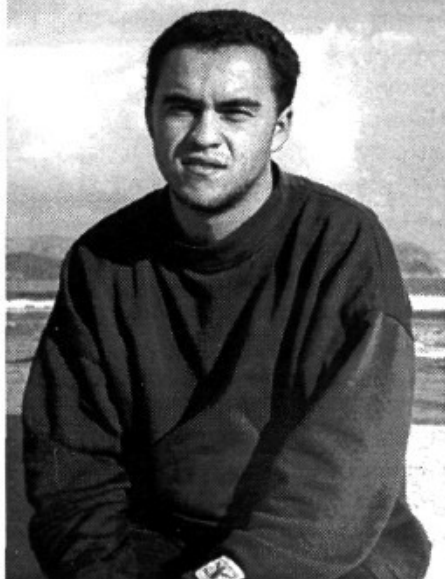
**Bon Nadal i
Molts d'Anys
a Can Picafort**

ENTREVISTA

Miquel Rosselló: "Tothom que estigui interessat, que s'apunti a la Banda. Hem de menester gent"

En Miquel és l'instructor de la Banda de tambors i cornetes de Can Picafort.

MATEU FERRER

En Miquel Rosselló és un jove nascut a la Vila ara fa 21 anys, fa feina a "Tot Vidre" tot i que ara des del mes de maig fa el servici. Fa 10 anys que passa els estius a Can Picafort, i des de fa tres, viu aquí tot l'any. És un jove molt actiu, molt feiner i molt simpàtic. Ja de ben petit li agradaven les cornetes, i així va començar una trajectòria que l'ha duit fins a ser el responsable dels al·lots de la Banda de Tambors i Cornetes de Can Picafort.

P- Miquel, com començares a estar dins les cornetes?

-Me'n record que tenia 8 anys i el meu germà gran tocava a la banda de tambors i cornetes de Santa Margalida. En aquells moments no hi havia res més a la Vila, o

això o el futbol. Hi havia molta de gent (devers 40) i els més grans tenien 16 ó 17 anys. El meu director va ser l'amo'n Toni "de s'ambulància", que record amb molt d'afecte. Ell m'ho va ensenyar tot.

El meu germà tot lo dia tocava la corneta a ca nostra i a mi me va fer ganes fer-ho. Així va ser com vaig entrar dins la Banda, i allà primer de tot vaig aprendre a dur el pas, abans de tocar cap instrument. Hi vaig estar fins als 12 ó 13 anys. Llavor va començar a haver-hi problemes: el més grans (de 16 ó 17 anys) ja no podien venir per problemes de feina o "mili" i a més a més va començar la Banda de Música i alguns s'hi passaren.

La gent va començar a deixar apart la Banda de Cornetes. Aleshores jo era el més gran, tenia 14 anys. L'amo'n Toni ho va haver de deixar per problemes personals, i finalment jo i dos companys més vàrem agafar la responsabilitat a fi que la banda no desaparegués. Jo tenia 15 anys.

Me'n vaig encarregar durant un any i mig o dos, però llavors se va acabar: no hi havia al·lots i la banda se va dissoldre.

P- Ho duus molt dedins a n'això de les cornetes.

-Molt. Si a una persona li agraden les cornetes és molt guapo escoltar-ho, igual que els tambors. A una banda, com més gent hi ha i més poc se sentin, millor.

**"UNA BANDA DE CORNETES NO
ÉS COSA NOMÉS D'AL·LOTS
PETITS"**

Record que quan anàvem a trobades (Manacor, Cala Millor...) m'emocionava quan pensava si la gent que hi havia mos escoltava, si els agradàvem...

A mi aquest tipus de música sempre m'ha agradat molt. Ara fa quatre anys que me varen agafar a mi i a un company de la Banda de Música perquè havien de dur dos instruments nous.

M'agrada anar a la Banda, però has de tenir temps, i jo no en tenc tant com voldria. Així i tot, per a mi les cornetes són allò principal, per això no els he deixat de banda.

P- I com t'aficares a la banda de Can Picafort?

-Un any després d'haver deixat la de Santa Margalida me varen demanar si me'n podia encarregar de la d'aquí, que tenia alguns problemes amb els mestres, i jo a finals del 94 vaig acceptar, i fins avui.

**"CAN PICAFORT SE MEREIX
TENIR UNA BONA BANDA"**

P- Amb quina situació te trobares?

-Amb 30 i picod'al·-

lots que més o manco sabien tocar, però que amb tants de canvis d'instructors pràcticament els amos eren ells. Anem a veure, aquí no és que hi hagi amos i criats, però s'ha d'entendre que en un grup petit tothom hi pot dir la seva, però en un més majoritari si tothom vol comandar, no anam enlloc.

Des de sempre per a mi la primera impressió és la que compta, i passades tres setmanes ja tenia clar qui és que estava

BICICLETAS CAN PICAFORT

VENTA DE BICICLETAS Y ALQUILER

Especialistas En Reparaciones

ACCESORIOS Y RECAMBIOS
Gran variedad en bicicletas de 2ª mano

Ctra. Artá a Pto. Alcúdia, 39 · 07458 CAN PICAFORT
Tel./Fax: 971 85 23 03

d'acord amb mi i qui no, però com que els directius seguien confiant amb mi jo vaig seguir, i hi va haver gent que se'n va anar, però també d'altra banda ni va haver de petita que va començar.

Ara són 17 ó 18 que toquen, d'edats compreses entre els 7 i els 14 anys, nins i nines. Fa poc han començat 4 al·lots nous i 2 al·lotes.

La meua il·lusió seria tenir una base d'al·lots o de gent major que ja hagi tocat o simplement en tenguí ganes. Així tot seria un altre cantet. Els petits fan tot allò que poden i és millor un que ho dona tot que no un que va a la seva.

P- Feis moltes actuacions?

-Actualment només les del Municipi (La Beata, Festes d'Agost, Son Serra...). Abans anàvem a altres pobles, però encara que fóssim 50 a la banda, només 20 sonaven i, tanmateix, quan és hora d'anar a fer funcions la gent te falta i no està ben preparada. És per això que m'estim més fer només les actuacions dins del poble, i ja anirem a fora més endavant. Una persona que fa dos mesos que ha entrat a desfilar ha d'entendre que no se pot posar a tocar tot d'una, és necessari haver passat per un procés d'aprenentatge.

Si tenc 20 persones només, però toquen bé, alehores me'n puc anar amb elles a qualsevol part amb el cap ben alt, però si sonam malament no hem d'anar a fer el ridícul.

P- Vols dir que ara és un dels moments més difícils?

-Sí, és a dir, tenim una base de 7 ó 8 al·lots que en saben, i la resta que ha començat fa poc i encara no en saben molt.

Així i tot jo estic molt content de tots: d'en Toniet, José Ramon, Denis, Cristina, David, José, Víctor, Emilio i Maria (que és l'única al·lota que toca la corneta). D'en Paco, Manuel, Àlex, Daniel, Jessica i Desirée (que han començat fa poc). I les més majors (al·lotes que toquen els tambors): na Vanessa, Loli, Marga, Laura, Estefi i Pedrona. També hi ha en Toni i en Rafel, que no viven aquí, però vénen quan els cridam.

A tots els agraesc que vinguin, ja que podrien estar jugant a futbol, o ser a les boleres... però ja se sap que qui més estira, guanya, i el fet que seguesquin un ritme d'assatjos vol dir que s'ho han pres seriosament i els agrada. Des d'aquí els animo a que seguesquin.

P- Com vos mateniu, econòmicament?

-Bàsicament amb la subvenció mensual que dona l'Ajuntament i els doblers dels socis. L'estiu passat vàrem fer una campanya de recaptació de socis nous.

Actualment el president de la Banda és en Jesús Gómez i n'Esperança Bisquerra, la vice-presidenta. Na Paloma Malmierca és la secretària i na Catalina tresorera.

Assatjam en un local del col·legi Vora Mar i allà estam molt bé, en s'estiu podem assatjar al pati i així no tenim tanta calor.

Quant als instruments, no estan massa malament, tot i que hem de pensar que passen d'unes mans a altres i se desgasten aviat. Com que la banda de la Vila havia desaparegut, s'aprofitaren els instruments d'allà, però hi va haver gent que se'ls va quedar i d'altres que se varen perdre. De totes maneres no me queix del material que tenim.

P- Quina és la principal necessitat de la Banda, actualment?

-A la Banda no hi ha problemes entre els qui la formam, no vull transmetre aquesta sensació, però sí que, per dir-ho de qualque manera, "necessitam una altra fornada". La Banda necessita un temps per a que se consolidi, però necessitam més gent amb ganes i il·lusió per a tocar. Ara hem fet cartells perquè la gent s'hi apunti. Voldria deixar ben clar que una Banda de tambors i cornetes no és només cosa d'al·lots petits. Hi ha pobles on hi toquen gent de trenta i quaranta anys. Aquí si hi hagués gent interessada també ho podríem fer, però a Can Picafort hi manca voluntat.

Noltros assatjam tots els dimecres i divendres a l'escola Vora Mar a les 19 h. Qualsevol que estigui interessat a venir i tocar amb noltros (encara que no ho hagi fet mai i no en sàpiga gens, basta que li faci il·lusió) pot venir o bé cridar a en Jesús Gómez (mòbil 908 14 21 58).

A mi m'agrada molt Can Picafort, i me fa molta d'il·lusió que aquí hi hagi una banda de cornetes bona. Per anar a més, mai me queixaré. S'ha de fer un bé pel poble i pels joves, per a tota la gent de Can Picafort.

Saps quin és el meu somni? Tenir 30 anys i tocar a una banda de cornetes, perquè hi pas molt de gust.

Picaforters, animau-vos a participar en aquesta banda, que és la nostra! Molts d'anys a tots!

TOT VIDRE

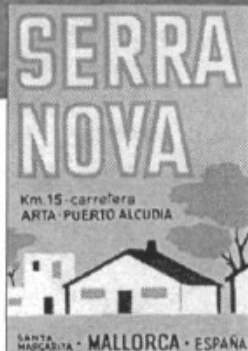
**ACRISTALAMIENTOS
Y
DECORACION**

Tel. 85 05 30 - Fax: 85 25 05
Ran de Mar, 20-A
07458 - CA'N PICAFORT (Mallorca)

**VENTA DE SOLARES
DE 308 m²
CON VISTAS AL MAR
12.950 pts./m²**

Informes: Sr. Salvador Piña Genovart,
Via Suiza, 21 - Tel. 85 01 55

Sr. Mateu Dalmau
C/. Alexander Fleming, 557
SERRANOVA, Tel. 85 40 03

Fets i Fetes

EN FET I DIT

Reformes en els carrers Jaume II i Jaume III

Ara que pràcticament han acabades les obres de sanejament d'aigües residuals de l'Avenida Golf, han començat les millores dels carrers Jaume II i Jaume III (en el primer és on se fa el mercat el divendres).

En aquests carrers només s'havien fet petites reformes parcials, com ara arrebassar les velles plantes d'enmig del jardí central i sembrar-n'hi de noves (amb massa fulles que molestaven excessivament) i també s'havien canviat els fanals al carrer Jaume III.

Ara la reforma serà més completa: cada carrer fa 20 metres d'ample, que seran distribuïts així: les voravies de 2 metres cadascuna, el jardí central passarà a ser de 4 metres i els vials asfaltats de 6 metres cadascun.

Beques escolars

L'Ajuntament de Santa Margalida, mitjançant l'àrea de Serveis Socials, concedeix cada any a principi de curs una relació de beques a les famílies amb recursos econòmics més baixos, a fi que els infants en edat escolar no tinguin cap mancança. Són ajudes no tècniques, que comprenen ajuts per a guarderia, llibres i menjador escolar bàsicament, que són distribuïts seguint un barem fixat per la llei.

La distribució de beques ha estat la següent:

Població	Sol·licitades	Concedides	Beneficiaris
Son Serra	643.847 pts.	416.922 pts.	9
Santa Margalida	726.294 pts.	398.590 pts.	18
Can Picafort	1.964.341 pts.	719.488 pts.	49

En total han estat 76 els alumnes beneficiaris d'aquestes ajudes, i el total concedit ha estat de 1.535.000 pts. mentre que l'any passat se concediren 411.845 pts. Com heu pogut veure Can Picafort presenta el major nombre de sol·licituds, fet que demostra que és el lloc on es registra major problemàtica social.

Curs de treballadores familiars

Dijous dia 11 de desembre va ser la inauguració del curs de Treballadores familiars.

Aquest curs està inclòs en el pla de formació ocupacional de l'aula d'adults dels nuclis urbans de Santa Margalida, Can Picafort i Son Serra Marina del Municipi de Santa Margalida, i que juntament amb els cursos d'Auxiliar de Clínica, Auxiliar de Cuina, Fontaneria, Auxiliar Administratiu i Regidoria de Pisos, es preten

donar una oportunitat als alumnes per a iniciar-se o promocionar-se en el món laboral.

Per a l'execució d'aquest curs concret de Treballadores Familiars, s'ha signat un contracte-programa entre el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, mitjançant la conselleria de Treball i Formació i l'Ajuntament de Santa Margalida, per a la posada en marxa d'actuacions formatives dins del Fons Social Europeu.

Aquest curs tindrà una durada de 380 hores. S'impartiran classes teòriques i es faran 80 hores de pràctiques, que es realitzaran en els domicilis dels usuaris del servei d'Ajuda a Domicili (SAD) del municipi.

Al curs s'han apuntat vint dones, que no han hagut de pagar res dels 2.230.000 pts. que costa el curs.

La plaça de la residència

D'ençà que l'explanada Cervantes li va prendre el lloc com a escenari de les Festes d'Agost, la plaça de la Residència no té altres visitants -que, per cert, són molts- més que els joves que quasi cada dia hi van a practicar esport.

Aquesta afluència és molt més gran els dissabtes i diumenges al capvespre, on està ple de jovent que juga o bé a futbol o a bàsquet, o simplement mira. La plaça s'ha convertit en un racó emblemàtic de Can Picafort, però és necessari fer-li algunes reformes, com tancar-la amb reixa perquè la pilota no surti al carrer.

MOBLES

NOU STIL

Mobles tots estils · Mobles a mida, Cuines,
Tapisseria i Cortinatge, Mobles terrassa "Grosfillex"
Ctra. Artá-Alcudia, 45-47 · Tel. 85 14 29

SUPERMERCAT CA'N PARRIC

COMESTIBLES · TEST
MENJAR PER ANIMALS

Productes MARTI

SAL
PEBRE I
LLEGUMS

DE SES JOVADES, 28
D'EN MARCH, 30
Tel. 52 30 77 - Fax: 52 36 74
SANTA MARGALIDA

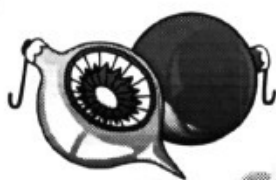
Vos volem donar a conèixer la nova furgoneta de **PEUGEOT**

PEUGEOT

JOSE PERELLO GAYA

Miguel Ordinas, s/n - Tel. 52 31 60 - Fax: 52 37 14
07450 - Sta. Margalida

*Molts d'anys i
Bones Festes*

*Croissants
Baguettes,
Xocolata amb Xurros
Menú Diari*

C/. Eng. Felicià Fuster, 15
Tel. 85 60 19
SANTA MARGALIDA

ES GARRIGUER DE SON REAL

POLÍTICA

Abans tot era pau i concòrdia. Els nostres Batles no tenien altre maldecap que dur la vara ben lluenta; i a les processons o desfilades, el Batle sabia donar a la vara un aire de dignitat, de domini i d'elegància que enlluernava a tothom. Tots respectavem el Batle. I el Batle tot ho feia bé. No sè qui elegia els Batles, però sempre l'home elegit per Batle era la persona més qualificada de tota la rodalia. El Batle mai no s'equivocava. Pareixia que el Pare Etern li dictava directament les ordenances, els Bans i tota decisió que emanava de la taula del Consistori. Els Regidors eren també persones respectables, que mai no sabien dir una paraula més alta que l'altra, i manco una flastomia, i manco encara dirigir una irreverència al president del Consistori com era el Batle. El Batle durava llavors anys i més anys, sempre impecable, sempre amb harmonia amb tots. Mai ningú censurava el Batle, perquè -com hem dit- totes les gallines li ponien....

Però ara, amb la democràcia s'ha girat la truita. I al Batle no li ponen les gallines, que es pitjor. I el seu consistori, abans tan sumís i respetuós, es converteix ara en un galliner on totes les gallines criden el seu co-co-vat-co-vat. I no diguem res dels galls, que ara en surten tants com gallines, i li peguen, tot rebents, amb el seu qui-qui-ri-qui, que sempe es majestuós, solemne i sobirà.

Els pobres ciutadans ara mai no sabem qui té la raó, i qui té el mànec de la pella de la truita..

Només ens es possible esperar. Esperar què en surt de cada nou Batle, què en surt de cada Moció de Censura, què en surt de cada Ple del consistori...

A Déu siguin dades les gràcies, que, al manco cada quatre anys, podem anar a la taula muda de les votaciones, i agafar també la

nostra vara -el nostre vot- i pegar fort al qui ens paresqui, i al qui volguem..I a Déu també mil gracies, perquè, cada dos per tres, es a dir cada dos anys, tenim, en aquest Municipi de Santa Margalida, la gràcia, l'honor, -que els altres Municipis no tenen- d'estrenar un Batle nou, sempre, com un Messies, valent i coratjut, i que ens durà irremeiablement a la terra de tota benaurança....

DON GUILLEM CANTALLOPS

Morí pacíficament, com havia viscut, fa uns mesos. Li agradaven totes les arts: la música, la pintura, l'escultura, la poesia, fumar, passetjar, ensenyar, llegir, escriure, xarrar i mirar per tots els costats. Sens dubte, hagués estat un gran Batle de Santa Margalida. I era endemés un margalidà que se sentia picaforter de bon de veres: la balança mai no li fallava. No era home de mentides ni d'embulls. Se sentia -això, sí- un modern Jeroni Fuster, alies en Picafort, que demanava més justícia i més conhort per aquesta maltratada terra de la mar margalidana...

EN GUILLEM DE LA CUEVA I EN FAUSTINO

Un altre Guillem que mesos passats ens va deixar va ser en Guillem de la Cueva. També es va morir en Faustino de Son Sant Martí. Tots dos eren joves; tots dos, homes idealistes, que no estaven fets per aquest món, que es un món cruel, envitricollat, desordenat i groller. Pen Faustino, la vida era ordre, amabilitat, somriure, servir; pen Guillem, la vida era feina, projectar, jugar un partit de futbol amb elegància i complir les normes. Quan anaven a Missa en Faustino es posava al primer banc; en Guillem, al darrer. Tots dos es varen esfondrar lluitant contra la desorganització d'aquest món nostre -vull dir, picaforter- que sempre va contra tota norma, que no sap somriure, que no es gens amable, que només es sap servir dels altres i mai no sap servir, manco gentilment, graciosament, com ho feia amb tots els que s'asseien a la gran i llarga taula de Son Sant Martí on eren rebuts pel gentleman (un figurí; traducció al mallorquí) Faustí Contreras. Pen Guillem de la Cueva tampoc mai hi va haver mala voluntat, trevetes, amics traïdors. Es donava també a tots, especialment a l'esport i als afers de la comunitat. Es trist que hagin morts tots dos tan joves, quan encara Son Sant Martí esperava tant de'n Faustí, i els nostres allotells del baló esperaven tant de'n Guillem de la Cueva. Descansin en pau. Tots dos hauran entrat al cel: un el primer de la fila; l'altre, per humilitat, el darrer. Tots dos son dedins, que es lo que importa.

Drogueria - Ferreteria
mandileco

Vos Desitja
Bones Festes Nadal
i un Felix 1998

Isabel Garau, 51
Tel. 85 01 07
07458 · Ca'n Picafort

GRANJA
BAR CALAFAT

Desea a sus clientes y amigos unas
Felices Fiestas de Navidad y
un Feliz y Próspero año Nuevo

ESPECIALIDAD EN HORCHATA
DE ALMENDRA NATURAL

Acérquese a probarla y si lo prefiere
puede llevársela a litros para
degustarla en su propio hogar

Plaza de la Vila, 10 - Tel. 52 31 48
SANTA MARGARITA

ENTREVISTA

María Elena Sanz: "Hemos empleado muchas horas trabajando -que no perdido- porque el tiempo bien utilizado nunca es perdido"

Es vocal en la Junta Directiva de la Associació de Pares i Mares de l'Institut de Santa Margalida

María Elena es una mujer muy activa, a la que le gusta colaborar en todo aquello que sea en favor de Can Picafort. Junto a Jesús Gómez, Isabel Moreno y María Sabater es miembro de la Directiva de la APIMA del I.E.S. de Santa Margalida. Anteriormente había sido presidenta del APA del colegio Vora Mar, pero desde septiembre del 96 su hijo empezó 3º de ESO en Santa Margalida, donde por su experiencia en el APA se consideró que tenía que participar en la asociación de padres del nuevo Instituto.

La Directiva de la APIMA del Instituto tiene como presidente a Bernat Cifre; Catalina Capó como vicepresidenta, Magdalena Crespí como secretaria y Pedro Ribas como tesorero. Francisca Tous, Toni Riera, Guillermo Vives y Pedro Perelló son, junto a los cuatro que hemos nombrado anteriormente, vocales de la Junta. El número de asociados es de 240. Por su parte el Instituto tiene 35 profesores que atienden diariamente un total de 451 alumnos de Santa Margalida, Can Picafort, Son Serra, Maria de la Salut y Ariany.

Maria Elena es, además, miembro del Consejo Escolar.

P- ¿Cómo entraste a formar parte de la Junta Directiva?

-Al principio del curso del 96 primero se formó una Junta Gestora que propuso unas elecciones. Yo y otras cuatro personas de Can Picafort nos presentamos (todos de una manera u otra habíamos estado en el APA del Vora Mar) y resultamos elegidos.

P- ¿Cuál era la situación del Instituto en septiembre del 96?

-Bueno, presentaba unas cuantas deficiencias de infraestruc-

tura. Los profesores tuvieron que colocar ellos mismos parte del material... y todo el mundo se esforzó muchísimo.

El centro en algunos aspectos era un desastre, por ejemplo el patio, cuando llovía (y aún ahora) es un completo horror, lleno de barro por todas partes.

Ahora todo está un poco mejor, pero continuamos con algunas deficiencias, como por ejemplo que sólo hay dos personas para limpiar todo el centro, y son insuficientes.

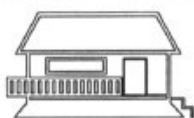
P- ¿Cuáles fueron vuestras primeras actuaciones?

-Antes que nada pusimos todos los papeles y estatutos en marcha, rectificamos los estatutos de la Junta Gestora (que aún así, hicieron muchas cosas, y les estamos agradecidos). Registramos los estatutos en el Govern Balear i en el MEC provincial.

Ahora todo está listo, tenemos un NIF propio, las cuentas corrientes están a nombre de APIMA y todo lo concerniente al papeleo está acabado. Esto ha supuesto mucho trabajo, muchas horas empleadas,

que no perdidas, porque el tiempo bien utilizado nunca es tiempo perdido.

Cuando estuvimos legalizados, lo primero fue organizar una serie de actividades extraescolares: Informática y Técnicas de estudio, que, todo hay que decirlo, no tuvieron una asistencia masiva, sino todo lo contrario. Ha sido a raíz de esto que la Directiva ha pensado que como todo el mundo paga lo mismo, no es justo favorecer sólo a unos pocos mediante actividades extraescolares (al fin y al cabo sólo van los de Santa Margalida. Los demás, como tienen que desplazarse, ya no van), de manera

GESTIÓ IMMOBILIÀRIA
XISCO COMPANY

EXPERT IMMOBILIARI núm. 244

Venda d'apartaments:
Port d'Alcúdia
Platja de Muro
i Ca'n Picafort

Tel./Fax: 989 60 53 00

PASTOR
CONSTRUCCIONES
Y PREFABRICADOS
MARMOLES Y GRANITOS

CERAMICAS · BAÑOS
CHIMENEAS
DECORACION

Fábrica y oficinas: Es Clavet, 10
Exposición y venta: Felicià Fuster, 12
07450 SANTA MARGALIDA

Teléfonos: 52 31 31 · 52 38 38
Fax: 52 37 95

SEMPRE
I ARA

TENDA: Paseo Colon
Ctra. a Santa Margalida
Tel. 85 20 60
CA'N PICAFORT
(Mallorca)

que hemos decidido invertir el dinero en todos los socios. ¿Cómo? Pues subvencionando, por ejemplo, libros de lectura (el curso pasado regalamos a todos los socios los libros de lectura de inglés), pagando parte de las excursiones, participando en la semana cultural (estampación de camisetas)... Al final de curso, como había sobrado dinero, pensamos que lo mejor sería hacer una gran paella; la hicimos, pero el fallo fue no haber dado un billete a los socios de APIMA y así se benefició todo el mundo, cosa que tampoco es justa, pues los socios deben tener algunos privilegios frente a los que no lo son. Fue un error a tener en cuenta.

Otra cosa que hacemos es pedir ayudas para dotar de libros la biblioteca, pero creemos que es el MEC el responsable y, por tanto, el encargado de pagarlos.

P- ¿Cómo fue la venta de libros?

-Mal, tanto el curso pasado como éste. La primera vez dimos una lista a la imprenta Siba y a la papelería Cladera, pero hubo problemas y no fue bien. Este año hablamos con una distribuidora, pero también ha sido un desastre, era mediados de septiembre y aún no teníamos la lista de libros, con lo que tardaron mucho en llegar.

¿Los culpables? Es difícil determinarlo claramente, pero no hay duda de que si el profesorado el mes de Junio presentara la lista de libros nosotros tendríamos todo el verano para pedirlos. Ahora, como no hay una plantilla fija de profesores y la mayoría van y vienen, cada uno cambia de libro a su antojo y así no hay manera de que los libros estén aquí a principios de curso.

Asumimos delante de los padres nuestra parte de responsabilidad, pero no toda.

P- ¿Cuáles son los principales problemas que afectan al Instituto?

-Este año va mucho mejor que el pasado. La biblioteca, por ejemplo, está un poco mejor equipada, gracias a un gran esfuerzo que hemos hecho entre todos. También hemos podido equipar una aula con ordenadores.

Al principio había algunos problemas con los autocares. Cada día salen tres completos (hay asientos de dos plazas ocupados por tres personas) de Can Picafort, pero este año ya no hay tanto lío entre los chófers y los alumnos, ya que éstos tienen asignados cada uno su autocar y su asiento. Además, cada autocar tiene un alumno responsable. El autocar es gratuito los 4 años que dura la ESO y a partir del Bachillerato lo pagan los padres.

Uno de los principales problemas que hay en el Instituto es que no hay una plantilla fija de profesores y cada año tenemos

gente nueva que no conoce como funciona ésto. Por poner un ejemplo, el primer año tenía primero la lista con los libros del curso la papelería Cladera antes que nosotros, y eso no me parece correcto, ni a nadie de APIMA.

El curso pasado, al ser el primer año y haber aquí un alumnado tan diverso (la Vila, Can Picafort, Son Serra, Maria y Ariany) y no conocerse los alumnos, nosotros pensábamos que había muchos problemas, pero tampoco hubo tantos. Tanto como se hablaba de la rivalidad entre picaforters y vileeros, y yo creo que es más culpa de los padres que de los hijos.

P- Pero hubo rumores sobre problemas de droga.

-Bueno, la verdad es que hubo algunos problemas, pero era gente de fuera (no alumnos del centro) que venían aquí a venderla. Nosotros convocamos una reunión extraordinaria para explicar a los padres lo que pasaba. En la reunión se explicó lo relacionado con el mundo de la droga juvenil (qué tipos de droga hay en el mercado, como saber si los hijos consumen...) Quiero decir con esto que enseguida que se detectó el problema nos pusimos a hacer todo lo que supimos.

P- ¿Y la dirección del centro?

-También. Dieron parte a la policía (que vigilaba por las noches) y a la Guardia Civil (que se paseaban de paisano). Este año sólo nos ha llegado la noticia de una intervención de la Guardia Civil.

En cuanto a las pintadas de las paredes exteriores del patio, creemos que es gente de fuera la que lo hace en horario no lectivo. Es cierto que el alumnado rompió (y rompe) algunas cosas, pero entre los chicos de esta edad hay algunos muy poco civilizados.

Tampoco se puede generalizar.

P- La gente, ¿participa en las reuniones?

-Pues la verdad es que sí. Cada vez que hemos hecho reuniones han venido bastantes padres. Recuerdo que día 4 de diciembre que fue la primera asamblea vinieron 60 ó 70 padres, que es mucho en este tipo de actos. También es verdad que muchos chicos no entregan las cartas circulares a los padres.

P- ¿Quiénes añadir algo más?

-Solamente que aquellas personas interesadas en hacerse socios de la APIMA tienen que venir a principios de curso y hacer un ingreso de 2500 pts/año por familia en una cuenta corriente que les damos.

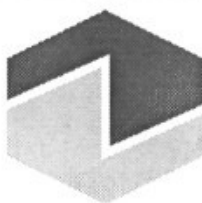
También decir que en el Instituto tienen nuestro teléfono para lo que la gente quiera, y que las relaciones entre nosotros mismos y la dirección del centro, son muy buenas. Nadie hace nada sin los demás y este espíritu de colaboración es muy bueno.

FERRETERIA & DROGUERIA

ISABEL GARAU, 27-B
TEL. 85 05 24
CA'N PICAFORT

PLAÇA DE S'ABEURADOR, 10
TEL-FAX: 52 34 75
SANTA MARGALIDA

LIMPIEZAS URBANAS DE MALLORCA, S.A.

OFICINAS:
Ctra. Ca'n Picafort, s/n
Tels. 52 30 07 - 52 35 92
Fax: 52 36 23

DOMICILIO SOCIAL:
C/. Juan Monjo March, 42
07450 - Sta. Margalida

CENTRO DE EDUCACION INFANTIL EL RECREO

C/. Ran de Mar, 18
Tel. 85 14 68

DES DE LA PARRÒQUIA

Tal i com ja ho anunciàvem el passat mes d'octubre, les nostres Eucaristies dominicals al llarg d'aquest passat mes de novembre han estat gairebé totes elles revestides de caire festiu, degut a les Primeres Comunions i Batejos de moltes de les nostres famílies Picafteres, tant peninsulars com mallorquines, que aprofiten aquests mesos de la tardor-hivern per a celebrar aquests aconteixements religiosos, mentre que altres nins han iniciat la catequesi preparatòria per també poder celebrar la seva Primera Comunió. Són gairebé uns 90 entre nins i nines, que desborden les nostres dependències parroquials per poder atendre degudament a tanta al·lotja de les nostres ja moltes famílies picafteres afincades a Can Picafort. Esperem que la tant esperada, remolcada, i sospirada Església nova, vengui a remeiar aquestes mancances parroquials que fan que ens haguem de moure enmig d'unes infraestructures ben notòries.

Els Batejos i Primeres Comunions aquest passat mes de novembre han estat els següents:

Primeres Comunions:

El passat 9 de novembre a la missa de dotze reberen per primera vegada el Pa dels Àngels Manuel Fernando Carracedo García i la nina Silvia Rosselló Muñoz; també la celebraren el passat 16 de novembre Daniel Ramis Ripoll i Alejandro Martínez Romero. El següent diumenge, 23 de novembre, la reberen Rubén Novo Montes i Daniel Rodríguez Ariza, i el darrer diumenge de mes, dia 30, a la missa de dotze i presidida pel nostre antic Rector D. Nicolau Pons, acompanyats del cor de la Virgen de l'Alegría, celebraren solemnement la Primera Comunió els nins Jesús Tamarit García, Antonio José Dorado Toro, Miguel Novo Fajardo, Emilio José Machado Sánchez, i Raquel Sanz Malé. Els nins, una volta hagueren combregat, cantaren una hermosa cançó com acció de gràcies que resultà molt emotiva. Enhorabona a tots aquests nins i nines, al seus familiars i que ja des d'ara mateix siguin uns bons feligresos de la nostra Parròquia!

Baptismes:

El passat 8 de novembre reberen les aigües baptismals i es convertiren en nous fills de Déu, Laura Expósito Rodríguez i Francisca Zaira Mascaró Matemales; a la missa de les sis de l'horabaixa fou nou cristià Xavier Rotger Bonnin; el diumenge nou de novembre nasqueren a la nova vida de cristians en Josep Miquel Ferrer Román i la nina Sarahy Carracedo García. Enhorabona als pares i padrins d'aquests nous cristians que vénen a engrandir la gran família que formam tots els fills de Déu.

NECROLÒGICA

**Ramon Porquer
Perelló**

Havia nascut dia tretze de setembre de 1949 a Muro, però ben aviat va venir a Can Picafort, de manera que ja feia 30 anys que vivia aquí, i era un picafter més, molt conegut per tothom, especialment perquè era el propietari del restaurant Viena, en el passeig Antoni Garau (el passeig de la platja).

En Ramon va morir dia 11 de desembre, a l'edat de 48 anys.

Donam el condol a la seva família per la mort d'un home molt estimat per la seva senzi- llesa en tot el poble. Al cel sia.

Pregària davant el pessebre

La llum de Nadal ens crida també a nosaltres, Jesús, germà, fill de Maria, Fill de Déu. Ens crida com va cridar aquells pastors desconcertats, i com va cridar els mags per fer-los emprendre aquell llarg camí.

Perquè a Betlem, en la teva carn tan feble, en el teu rostre d'infant que encara no ha après a mirar el món, nosaltres hi veim tot l'amor de Déu.

En la teva carn hi ha aquell amor, aquella tendresa, aquella esperança confiada que només Déu és capaç de donar.

En la teva carn, Déu s'ha fet un dels nostres, i això és la cosa més gran que ningú no hagués pogut arribar mai a somniar.

Mirant-te aquí, ajagut al pessebre, acompanyat de l'estimació de Maria i Josep, volem posar en les teves mans les nostres il·lusions i les nostres pors, els nostre desig de fidelitat i també el nostre mal.

I volem posar-hi el món sencer: els qui més estimam i els qui no coneixem, els d'aprop i els d'alluny; i sobretot, els qui més pateixen.

Jesús, germà, fill de Maria, Fill de Déu, escalfan'ns amb la claror del teu amor. Amén.

RESTAURANTE CA'N RIERA

*Desitja als seus Clients i
Amics unes Bones Festes*

Paseo Colón, 130 - Tel. 85 05 39
CA'N PICAFORT

ES RACÓ DE L'AMO EN LLORENÇ**Nadal**

Nadal, Nadal, quina festa més bona!
Quina ocasió per desitjar la pau
a tots els que per la vida anau,
sigueu nins, joves, home o dona!

FONT

Quina formosa música ens sona
quan ens saludam amb un "amb Déu siau"!
Quina poesia pels que al cel mirau
gaudint dels cànctics que la gent entona!

I és que tothom rendeix homenatge
a la bella criatura que adora
recostada en el Betlem, la imatge.

I tornant la mirada en el cel blau,
recordareu cada dia el missatge:
DEIXAU LES BARALLES I VIVIU EN PAU!

L'esperit de Nadal

Els cels i la terra exploten en llum,
pareix que tots els cors tenen alegria.
La nit és clara, com si fos de dia,
i del maig, dins l'hivern, sentim el perfum.

Però en molts d'aspectes tot és pallum,
com fer ratlles dins l'aigua, jo diria;
caramull de paper encès per un dia,
que crema i no deixa res més que fum.

Recordem els que justícia imploren,
els pacífics i afligits com cal,
els que volen treballar i no poden.

Els mansos, els pobres, els que tenen mal;
els qui passen fred i fam, i els qui ploren!
Perquè, això és l'esperit de Nadal.

CARPINTERIA MECANICA

C/. Miquel Ordines s/n
07450 - Santa Margalida
Mallorca

Tel. 52 35 25
Fax: 52 36 46

Muebles Payeras

Muebles todos los estilos
Muebles a medida
Muebles cocina
Cortinajes - Tapicería
Alfombras - Lámparas

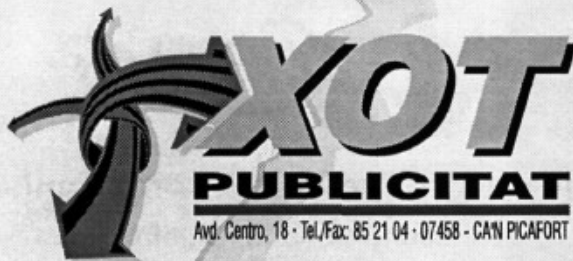
Electrodomésticos
Su establecimiento
"expert" en
Ca'n Picafort

Plaça de la Vila, 15
Tel. 52 30 79 - Fax: 52 30 34
SANTA MARGALIDA

Via Suiza, 60
Frente gasolinera
Tel. 85 10 97
CA'N PICAFORT

PEDRO SERRA**ELECTRICA** **ERRA****INSTALACIONES ELECTRICAS****BOBINAJES***Molts d'anys***REPARACIONES EN GENERAL**

Avda. Joan Mascaró i Fornés, 22
Tel. 85 06 29 - 07458 Ca'n Picafort

Avd. Centro, 18 - Tel./Fax: 85 21 04 - 07458 - CA'N PICAFORT

ROTULACION DE VEHICULOS - LUMINOSOS Y VALLAS PUBLICITARIAS
DISEÑO GRAFICO POR ORDENADOR - PUBLICIDAD TEXTIL
REGALOS DE EMPRESA - CARTAS HOSTELERIA

Mineral del Brasil**MONTSE (CA SA ROSSA)**

- Regalos
- Bisutería fina y en piedras
- Colecciones
- Decoración

C/. Arenal, 6
07458 CA'N PICAFORT (MALLORCA)

Tel. y Fax (971) 85 17 13
Tel. Part. (971) 85 07 56

DISBALMU, S.L.**MIMBRERIA MARRATXI**

FABRICACION Y DISTRIBUCION
DE MOBILIARIO, CAÑA, MIMBRE
MADERA, TAPICERIA Y CORTINAJES.

**PRESUPUESTOS
SIN
COMPROMISO**

**ANUNCIAMOS NUESTRA NUEVA
DIRECCION Y TELEFONOS:**

C/. Teixidors s/n, nave B7
Polígono Marratxi - MARRATXI
Tel: 60 41 77 - Fax: 60 41 78
Móvil 908 63 68 27

AUTOCARES CLADERA**HORARIO****INVIERNO****Horario del 1 de Noviembre al 30 de Abril****Días Laborables - Wochen Tag - Weekdays**

Ca'n Picafort - Inca - Palma	7'00 - 9'00 - 15'00
Sta. Margalida - Inca - Palma	7'30 - 9'30 - 15'30
Llubi - Inca - Palma	7'45 - 9'45 - 15'45

Palma - Inca - Ca'n Picafort	9'00 - 13'30 - 19'00
Inca - Ca'n Picafort	9'30 - 14'00 - 19'30
Llubi - Ca'n Picafort	9'40 - 14'10 - 19'40
Sta. Margalida - Ca'n Picafort	9'55 - 14'25 - 19'55

**Domingos y Festivos - Sonntags und Feiertags
Sundays and Holidays**

Ca'n Picafort - Inca - Palma	8'00 - 17'30
Sta. Margalida - Inca - Palma	8'30 - 18'00
Llubi - Inca - Palma	8'45 - 18'15

Palma - Inca - Ca'n Picafort	9'30 - 19'00
Inca - Ca'n Picafort	10'00 - 19'30
Llubi - Ca'n Picafort	10'10 - 19'40
Sta. Margalida - Ca'n Picafort	10'25 - 20'00

Servicios Mercado de INCA (Jueves) • Dienst Mark von INCA (Donnerstag)
Services Market of Inca (Thursday)

Ca'n Picafort - Inca	7'15 - 9'00
Inca - Ca'n Picafort	14'00

SOCIEDAD

**Günter N. Braun,
condecorado con la medalla
europea**

El Parlamento Europeo en Estrasburgo condecoró con la Medalla Europea el pasado 8 de Noviembre al señor Günter N. Braun, periodista y escritor, de 56 años, y socio de la Asociación de propietarios y vecinos de Son Bauló.

La señora eurodiputada para los servicios especiales de la Unión Europea, Brigitte Langenhagen, fue la encargada de entregar la condecoración al señor Braun (la fotografía los recoge a ambos).

El motivo de la condecoración del Parlamento Europeo al escritor es que durante 28 años ha demostrado el esfuerzo especialmente en la unión de los países de Alemania y Francia.

El señor Braun tiene una casa en Son Bauló, en la calle Bahía, desde el año 1984, manteniendo una muy buena y cordial relación con los mallorquines y vecinos residentes en esa zona. Él ha publicado varias veces en su periódico las buenas experiencias que ha tenido con las personas de la isla.

La Asociación de propietarios y Vecinos de Son Bauló se alegran por esta condecoración de uno de sus socios y felicitan desde aquí al señor Braun. ¡Enhorabuena!

Nclima
CLIMATIZACIÓN Y MAQUINARIA PARA HOSTELERÍA

Pida presupuesto sin compromiso

Aire acondicionado, Calefacción
Deshumificadores
Maquinaria Hostelería en General

C/. Sureda, 55
Tels: 24 54 16 - 42 10 00
Fax: 27 86 52
07007 PALMA DE MALLORCA

Paseo Colón, 70
Tel. 85 19 58
07458 - CA'N PICAFORT

Diciembre de 1987

-- Editorial: L'any 1987 ens ha duit una bona marxa per Can Picafort. Funciona bé l'escola VORA MAR; roda una Biblioteca Pública; hi ha moltes trobades i excursions dels nostres vells, i no vells, de la Tercera Edat; sorgeixen noves construccions de xalets i Apartaments com també millores dels nostres Hotels; s'ha aixemplant la nostra platja; s'han obert Oficines de Turisme, de Correus i de Salut Pública; s'ha establert una Peña Flamenco-Cultural que té corda i bona veu; hem tengut a balquena turistes....Can Picafort Unit (CPU) fou el nou partit polític i la sorpresa del 10 de Juny.

--Jose Mulet, Pres. de la Asociación de Empresarios de Restauración: Hay que abrir nuevos horizontes para nuestro Turismo.

-- Guillermo Femenías, Directivo de AER: Más alumbrado público - Mas vigilancia policial- Combatir más el problema de la droga.

-- Pere de silla des Porros: Per aquests voreres de mar, l'hivern es trist. La gent no es mou del seu escaufapanxes. Pareix que Déu no es fa nin entre noltros. Però, diuen que enguany l'estrella de Betlem llambregarà amb molta llum i tendrem ambient nadalenc i moltes bombilles pel carrer.

-- Don Lorenzo Mas, reelegido Presidente de la Tercera Edad

-- Accidentes en el Puente de Son Real: es la tercera vez en este año que reseñamos diversos accidentes habidos en el Puente de Son Real

-- La reforma de la carretera Artà-Can Picafort, aplazada indefinidamente por falta de fondos.

-- Necrológicas: Antonio Tortella - Alfonso Cabeza Martinez, a los 22 años de edad, víctima de accidente.

-- Asociación de Son Bauló: se ha instalado la iluminación - se han colocado señales de Tráfico en las calles adyacentes a la Diagonal - se han hecho pozos absorbentes en algunas calles para el tiempo de lluvias. No se consiguió, empero, el ordenamiento del torrente de Son Bauló ni su limpieza. Tampoco un pequeño local para nuestra junta Directiva ni el adecentamiento de la necrópolis de Son Real

SUPERMERCAT
CA'N GASPAR

Ctra. Artà-Alcudia, Esquina C/. Conillera
Telefono 85 20 30
CAN PICAFORT - MALLORCA

MENU DE NOCHE VIEJA

Aperitivo de la Casa

Surtido de Mariscos

Sopa Reina con Royal de Almendra

Sorbete de Limón

Solomillo de Ternera Ca'n Macià

Biscuit Glasé de Naranja con Frutas

Delicias Navideñas y Cotillón

Café y Licores

Vino: Bach - Cava: Anna de Codorniu

**Amenizado por el pianista PACO TORRES
y el grupo PACO GUERRERO Y PEDRO JOSÉ**

De madrugada ¡¡ Chocolate con Ensaimadas !!

Precio: 8.500 Pts.

Ctra. Can Picafort - Pto. Alcudia, Km. 26'300

RESERVAS: 89 03 50 - 89 03 55 · PLAYAS DE MURO

AUTOS MoREY Rosello

TUS COMPAÑEROS DE TRABAJO.

VEHICULOS COMERCIALES FIAT

**DUCATO · SCUDO · FIORINO
PUNTO VAN · CINQUECENTO VAN**

SANTA MARGALIDA
C/. Industria, 1 Tel. 52 36 70

FIAT

Miquel Costa i Llobera

en el 75è aniversari de la seva mort

VIDA

Miquel Costa i Llobera (Pollença 1854 -Palma 1922) és, juntament amb Joan Alcover, el poeta que fou considerat durant molt temps màxim exponent de la poesia catalana a Mallorca. Les generacions posteriors es formaren dins el mestratge d'ambdós escriptors i conformaren allò que s'ha anomenat l'Escola Mallorquina. De família benestant de terratinents pollencins - propietaris de Formentor, a més d'altres finques importants - cursa el batxillerat a l'Institut de

Palma, on rep la influència de Josep Lluís Pons i Gallarza. Comença la carrera de dret a Barcelona (1872 - 1875), però una profunda crisi religiosa li fa interrompre els estudis. Torna a Mallorca on porta el tipus de vida que correspon a la seva situació acomodada.

De vocació sacerdotal tardana, als 31 anys decideix anar a Roma per tal d'estudiar teologia a la Universitat Gregoriana. És ordenat de prevere el 1888, als 34 anys, i torna a

Mallorca el 1890. Guanya una canongia pontifícia a la Seu de Mallorca el 1909 i és nomenat professor del Seminari Conciliar de Palma. Absorbit per les tasques pròpies del seu ministeri, dins els darrers anys decreix la seva dedicació a la literatura. Amb la mort del germà Martí (1918) i del pare (1919), s'accentua la seva esterilitat literària. Morí en el convent de les Tereses de Palma, d'un infart, mentre predicava el panegíric de santa Teresa.

OBRA

De gran precocitat literària, als 21 anys ja havia escrit la seva composició més aplaudida, *El pi de Formentor*. Passà per diverses vacil·lacions lingüístiques que motivaren l'alternància de la llengua catalana amb la castellana. Fou nomenat Mestre en Gai Saber a Sant Martí de Canigó el 1902. *El pi de Formentor* figura en el seu primer volum publicat, *Poesies* (1885), al qual seguí *De l'agre de la terra* (1897). Té també una incursió en el domini de la prosa amb *Tradicions i fantasies* (1903).

Amb *Horacianes* (1906), llibre que conté l'admirable oda *Als joves*, assoleix el punt màxim de la seva producció i fa una importantíssima aportació a la literatura catalana. El llibre, escandit en metres clàssics d'una rotunditat colpidora, mostra una clara voluntat de portar el món clàssic grec i llatí

a la poesia autòctona. Aquests versos es defineixen per una gran contenció i són la gran aportació mallorquina al moviment noucentista català.

El 1907 publica una segona versió, ampliada, de *Poesies* i viatja per orient i Terra Santa. Fruit d'aquest viatge serà un nou llibre, *Visions de la Palestina* (1908), on malda per portar el versicle bíblic a la llengua catalana. La resta de la seva producció en català són obres pietoses i poemes de circumstàncies. També és important, però, la tasca teòrica continguda en la conferència de 1904 *La forma poètica*, pronunciada a l'Ateneu Barcelonès.

Josep M. Llompart ha aplicat a la poesia de Costa tres substantius que la defineixen: bellesa, elegància i reserva. Publicà també un volum de poesia castellana, *Líricas* i un llarg poema d'inspiració modernista, *La deixa del geni grec*.

Als joves (fragment)

L'art veritable és sa, gallard i noble,
tal com Apol·lo amb cítara
i amb sageta potent. Té la bellesa,
la joventut de l'ànima,
la claredat, l'ardida força, l'hàbil
maneig de fibra harmònica,
i l'arc terrible del bon dret que mata
la serp del fang malèfica.

Tal vos somriga l'ideal, oh joves,
unint el seny amb l'ímpetu,
i amb gran serenitat, que és la divisa
de la potència màxima.
Ah! Els forts vénen de forts. Alçau l'emblema
de l'avior llegítima,
que cada poble sols ateny son astre
seguint per la seva òrbita.

Siau qui sou; mes no atiant vells odis
de raça, ni amb emfàtiques
declamacions lloant tot lo que és vostre,
fins les mateixes úlceres...

Siau qui sou; mes no us tanqueu, ombrívols,
dins una llar històrica
sens horitzons. Volau sobre les terres
enfora, amunt, com l'àguila!
Ella ama el niu de les materns roques,
però amb gran vol arranca-s'hi
i, travessant mil horitzons, domina
espais de llum esplèndida.
Per planes, mars, abismes i muntanyes,
amb vista potentíssima,
tantost afina desitjada presa,
ímpetuosa llança-s'hi
de la regió del llamp. Mes no trasmuda
d'essència l'au indòmita.
Ans bé, de tot lo que trescant aferra,
gustant-ne fibres íntimes,
se n'assimila la potència, i torna
cap a son niu més àguila.

El pi de Formentor

Electus ut cedri.

Mon cor estima un arbre: més vell que l'olivera
més poderós que el roure, més verd que el taronger,
conserva de ses fulles l'eterna primavera
i lluita amb les ventades que atupen la ribera,
com un gegant guerrer.

No guaita per ses fulles la flor enamorada;
no va la fontanella ses ombres a besar;
mes Déu uní d'aromes sa testa consagrada
i li donà per tronç l'esquerpa serralada,
per font la immensa mar.

Quan lluny, damunt les ones, renaix la llum divina,
no canta per ses branques l'aucell que encativam;
lo crit sublim escolta de l'àguila marina,
o del voltor que puja sent l'ala gegantina
remoure son fullam.

Del llim d'aquesta terra sa vida no sustenta;
revincia per les roques sa poderosa rel.
Té pluges i rosades, i vents, i llum ardenta,
i, com un vell profeta, rep vida i s'alimenta
de les amors del cel.

Arbre sublim! Del geni n'és ell la viva imatge;
domina les altures i aguaita l'infinit;
per ell la terra és dura, mes besa son ramatge
lo cel que l'enamora, i té el llamp i l'oratge
per glòria i per delit.

Oh si: que quan a lloure bramulen les ventades
i sembla entre l'escuma que tombi lo penyal,
llavors ell riu i canta més fort que les onades,
i triumfador espolsa damunt les nuvolades
sa cabellera real.

Arbre, mon cor t'enveja. Sobre la terra impura,
com a penyora santa, duré jo el teu record.
Lluitar constant i vèncer, regnar sobre l'altura
i alimentar-se i viure de cel i de llum pura...,
oh vida! noble sort!

Amunt, ànima forta! Traspassa la boirada
i arrela dins l'altura com l'arbre dels penyals.
Veuràs caure a tes plantes la mar del món irada,
i tes cançons valentes n'iran per la ventada
com l'au dels temporals.

**Consell
de Mallorca**
Cultura i Patrimoni Històric

DES DE L'ESCOLA

Les excursions no són simples passejades per passar el temps fora de l'escola i no fer feina els mestres, com molta gent pensa, sinó que la seva finalitat és, abans de res, didàctica i pedagògica. Se tracta que els infants se familiaritzin amb l'entorn de la nostra illa mallorquina, que sàpiguen com funciona el món dels grans, i per això des del col·legi Vora Mar procuram cada punt fer sortides on, a més de ser una experiència diferent pels nins, aquests també aprenen molt més que amb una pissarra i llibres.

Aquest mes de desembre ja de bon principi, dia 1, els alumnes de 1r. cycle anaren d'excursió a Trasmediterrànea a Palma. Després visitaren el Betlem del claustre de Sant Antoniet, al carrer Sant Miquel. Aquest Betlem és molt bell, i va agradar molt als infants.

Dins la primera setmana del mes els alumnes de 5è. A quedaren a fer una paella a l'escola, i així la menjaren entre tots. És una sort tenir a l'escola una cuinamenedor que, encara que sigui un poc petita, fa molt bon servici. La paella la varen fer entre tots i va sortir bona a bastament.

Dijous dia 11 de desembre els de segon cycle anaren d'excursió i acampada a Moscarí. Primer anaren a Lluc amb autocar i d'allà baixaren cap a Moscarí a peu. En total eren 39 alumnes, acompanyats pels professors Joana Maria Torrens, Pep Mulet, Joana Carbonell i Lita Femenia, que dormiren amb els al·lots al casal de ca ses monges de Moscarí. L'endemà, divendres, tots tornaren cap a l'escola. Va ser molt divertit, tot i que les cares dels professors divendres dematí demostraven com segurament en pegaren una bona panxada per aclucar l'ull, però ja se sap que les acampades són així, una mescla de diversió i emoció per dormir fora de casa seva i al mateix temps ganes de riure i fer gresca. La veritat és que tot va anar molt bé.

Els petits d'educació infantil també tenien ganes d'anar d'excursió, i per això anaren dia 15 al parc de bombers d'Inca, i llavor a berenar al parc infantil de Muro.

Els petitois també fan aquests dies torró d'ametlla, un poquet cada dia, ja veurem si els surt be! Que ben segur que sí, perquè encara que siguin petitois són molt espavilats.

Abans de parlar d'altres temes, el claustre de professors i l'equip directiu del col·legi voldria manifestar la seva tristesa per

la poca participació que mostren molts d'alumnes -estimulats, naturalment, pels seus pares- a l'hora de fer excursions. És una llàstima veure que s'han de fer tants d'esforços i tantes gestions per a que després només te compareguin la meitat dels alumnes. L'acampada de què hem parlat, per exemple, n'és un clar exemple: 39 alumnes hi anaren i 39 no hi varen anar i això és una molèstia per a tots, perquè a aquests alumnes se'ls ha d'atendre de qualque manera, però com és natural no se poden explicar els temes perquè falta molta de gent i també tenen dret a que els ho expliquin, així que és una pena que això passi.

Arriba Nadal, i aviat se donaran els informes acadèmics del primer trimestre que, recordau, heu de retornar firmats pels pares a l'escola, perquè serveixen per a tot el curs.

Aquests dies, abans de les vacances, tots estam decorant el col·legi amb molts d'ornaments nadalencs fets pels propis alumnes. Totes les aules i els passadissos presentaran un aspecte ben diferent a l'habitual. Vos convidam a tots a venir a veure com ha quedat de bé el col·legi.

les vacances de Nadal comprendran el període del 23 de desembre al 7 de gener. Per això, el proper dimarts 23 vendrà al col·legi el Pare Noël, per a recollir les cartes amb les peticions dels infants. Llavor els al·lots se'n podran tornar a ca seva.

Polls

Volem insistir als pares en aquest assumpte. Constantment se fan en el col·legi revisions periòdiques de paràsits de cabells (polls). Així i tot, són els pares els responsables de tenir esment d'aquesta i totes les altres necessitats dels seus fills, i de vegades no ho fan. La infecció dels polls és molt bona d'extingir tot d'una que s'ha descoberta, però exigeix una atenció constant.

A l'escola aquest mes de desembre s'han detectat casos d'infants amb autèntiques invasions de paràsits, i el contagi és molt bo de fer. Per favor, que tots els pares vigilin aquest tema. És en bé de tots.

Finalment el claustre de professors i l'equip directiu del col·legi Vora Mar volen donar els molts d'anys a tots els pares d'alumnes i ex-alumnes d'aquest centre.

LOS SUPERMERCADOS DEL NORTE DE LA ISLA

DESCOMPTES
SA POBLA
C/. Gran, 107

DESCOMPTES
POLLENÇA
Pl. Prolongación Vía Pollentia, 30

DISCOUNT
CA'N PICAFORT
C/. Colon, 52

DISCOUNT
ALCUDIA
C/. Pollentia s/n

Centre
Assessorament
Empresarial

José Trías, 11-1º
07450 - Can Picafort
Tel. 85 08 46 · Fax 85 18 10

Junta General Ordinària - Panera de Nadal - Excursió a Bellver

Començarem aquesta crònica explicant que les activitats extraescolars funcionen bé ja que hi ha bastanta participació. Seguirem envant.

Dijous dia 27 de novembre a les 21 h. hi va haver la Junta General Ordinària dels associats. L'ordre del dia era: informació actual de la Junta, lectura i aprovació de l'estat de comptes de l'any passat, lectura i aprovació del pressupost per al curs 97-98, resolució d'acords i precís i preguntes.

Vàrem enviar una carta-circular a tots els pares associats, i només hi assistiren 17 persones (inclosa la Directiva), fet que nos va desmoralitzar moltíssim. Vàrem decidir enviar una carta denunciant aquest desinterès dels pares cap als assumptes relacionats amb el col·legi (per tant, relacionats amb els seus fills). Sabem que aquesta carta no va agradar a algunes persones, però noltros només dèiem la veritat, els pares no mostren gens d'interès ni una mica, i és molt trist. Molt.

Vàrem aprovar el pressupost d'enguany (que degut a que no vàrem vendre els llibres pel sistema habitual ha fet que sigui més baix). Tenim pocs doblers, i per això hem fet una panera a "Sa Nostra" per a rifar aquest Nadal, en combinació amb les xifres de l'ONCE de dia 23 de desembre. La panera està exposada a l'oficina de "Sa Nostra" del Carrer Colón i són una de grossa de tres pisos i una altra de petita. Només se rifa el contingut, ja que les paneres les mos han deixades. Volem des d'aquí agrair a tots els comerços (Discount, Can Pedro...) i altres que mos han ajudat donant productes. A tots ells, gràcies! Les paperetes estan repartides per tot, i valen 200 pts.

També per recaptar fons ha vingut un fotògraf professional a l'escola a fer fotografies a l'alumnat (en grup i individual). Després cadascú tria les fotos que vol.

Haviem preparat una excursió per dia 5 de desembre al castell de Bellver. Allà se faria una demostració de la policia muntada a cavall i dels cans. Després havíem d'anar al Mc Donalds a dinar. Degut al mal temps no la vàrem poder fer (plovía molt i a Palma

igualment). És per això que avisam que l'excursió serà el proper dia 7 de gener (dimecres), un dia abans de començar les classes. Ho feim en dimecres perquè el dissabte anterior hi ha futbol i així deçà tothom hi podrà venir. El preu de l'excursió és de 800 pts. els socis d'APA i 1500 pts. els no socis. El dinar està inclòs en el preu, així com l'autocar. Només han de dur el berenar.

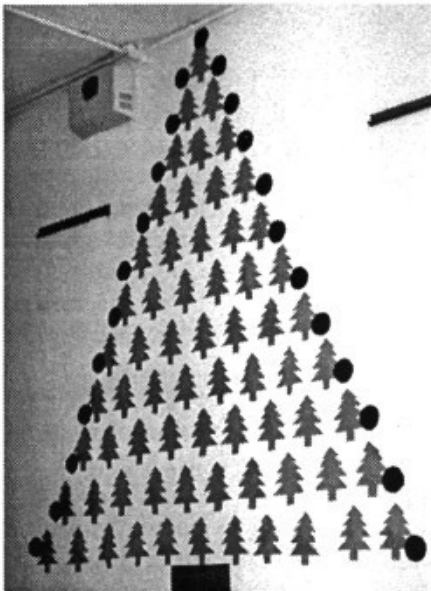
En un altre ordre de coses comunicam que hi ha hagut alguns canvis a la Junta Directiva, degut a baixes per motius personals. D'aquesta manera s'han donat de baixa com a tesorera na Maria Antònia Estelrich, i les vocals Margalida Estelrich i Maria Ángeles Cuberos. La nova tesorera és na Pili Baena.

S'acosten les festes de Nadal, viscudes intensament per tothom però especialment pels més petits. És per això que el proper dia 23 de desembre a les 11'30 h. com cada any el Papá Noël anirà al col·legi a visitar tots els nins, recollirà les seves cartes i els donarà caramels. És una festeta molt guapa que posa una ditada de mel a la boca dels infants per tal de començar unes bones vacances. El mateix dia l'APA regala uns obsequis nadalencs a tots els professors.

Volem informar també que juntament amb l'escola hem comprat material per a l'aula de psicomotricitat. La nostra aportació ha estat de 56.000 pts. i poc a poc esperam poder seguint col·laborant. Aquesta aula està molt bé per als més petits, d'educació infantil, a fi que desenvolupin el mecanisme corporal.

No volem acabar aquesta crònica sense desitjar-vos un bon Nadal a tots, tot i que mantenim el nostre disgust per la no assistència dels pares a les reunions. No som els únics de Can Picafort que mos queixam en aquest aspecte, sinó que altres col·lectius comenten el mateix i hi ha una tendència a la despreocupació pels temes col·lectius, i això no és bo per a ningú. A veure si canviem aquesta actitud. Mos podeu trobar cada dematí de les 9 a les 9'30 h. a la sala d'APA del col·legi.

Molts d'anys!

**AUTOESCOLA
SANTA MARGALIDA**

**C/. Joan Monjo March, 38
07450 · Santa Margalida**

Telf.: 52 34 98 · 85 14 82

**TOLDOS · CLARABOYAS · PERSIANAS
PROTECCION SOLAR · CARPINTERIA METALICA**

**C/. Murillo, 34 -Apt. Correos 9 - 07440 - Muro
Tels. 53 77 11 - 53 72 34 -Fax: 86 01 57**

CRÒNICA DE SON BAULÓ

Ara que acabam l'any 1997, i com a recapitulació de tot el que hem exposat a les dues darreres cròniques.

Ara que anam acabant l'any, i ja a les portes del Nadal que s'acosta, i que ens dona pas a l'any nou, i que també sonen tambors de guerra i d'aires d'una Moció de Censura pel nostre Ajuntament Margalidà (que per cert, la nostra Directiva no acaba de comprendre del per què i les raons que se'ns han donat) volem a manera de recapitulació tornara insistir en aquells punts més problemàtics que es donen dins Son Bauló, més que res per si prospera la Moció de Censura, exposar al nou Batle i als seus regidors que li donaran suport tot allò que ja per massa sabut ens preocupa i ens fa patir pel càstig i l'oblit a que Son Bauló ha estat sotmés no tal volta per part del Batle, sinó per alguns regidors que així ho han volgut.

Així doncs, volem recordar al nou Batle que des de fa molts d'anys anam repetint insistentment a les nostres "Cròniques" la mala política que ha existit amb el que fa al tancament i acondicionament dels solars no sols a Son Bauló sinó al llarg i ample de Can Picafort, solars que donen una imatge molt poc edificant i de despreocupació municipal davant de tants de milers de turistes que cada any passen pels nostres carrers, i que a més son focus de insalubritat, de procreació de rates i el que és més perillós i seriós, que ha donat peu a que el passat estiu es declarassin tres amacs d'incendis que gràcies a Déu no anaren més enllà que d'una moguda de veïns i dels cos dels bombers, que pogueren resoldre el greu perill en què a Son Bauló estaim exposats davant d'un cas greu d'incendi. No tenim

una infraestructura adequada de boques contra incendis, són aquestes dues incidències les que ens preocupen fortament i que no acabam de comprendre com el nostre Ajuntament no s'ha pres seriosament aquestes mancances que com hem dit estam ja cansats i farts de denunciar. Comprenem perfectament que un senyor propietari d'un solar vulgui esperar per edificar o per especular el moment oportú per fer una transició que li reporti beneficis, això és del tot normal, però el que no és normal és que el nostre Consistori deixi a aquest senyor tenir uns solars mal tancats i de la manera en què avui es troben tants de solars a Can Picafort o a Son Bauló exposats a la brutícia i a que els al·lots puguin entrar a peu pla a fumar i es puguin donar els greus aconteixements dels amacs d'incendis que hem viscut per desgràcia i que d'estar degudament tancats no hauria passat. Des d'aquí volem donar les gràcies als propietaris que ja des d'uns mesos han tancat i netejat degudament els seus solars, com és el cas de dos col·lindants a la Avinguda dels Pins, just darrera l'Hotel Picafort Park, que són un bon exemple de tancament en què haurien d'estar els nostres solars picaforters.

Un altre problema denunciat i preocupant per part de la nostra Directiva és el nostre Torrent de Son Bauló: gairebé podem dir el nostre darrer entorn o espai natural de zona humida que ens queda a Can Picafort, i que hauria de ser objecte d'una més gran atenció i preocupació municipals. Al llarg d'aquest darrers anys han estat moltes les coses que s'han

intentat fer, però gairebé totes elles han acabat també dins de l'oblit i dels silencis municipals, malgrat la visita de personalitats autonòmiques i polítiques que han estat inclús a peu del torrent, no s'ha sabut fins el moment donar solucions vàlides i positives per defensar i embellir aquesta part tant important pel nostre entorn. Ens preocupa també l'estat d'abandonament en què avui es troba el recinte del Cementeri dels Fenicis, amb bona part del tancat tirat per terra i exposat a que es faci mal bé tot el seu entorn. Tota aquesta problemàtica i moltes altres que no podem exposar per no allargar massa la Crònica, voldríem que del possible nou Consistori se'ns donassin respostes i fets concrets, creim seria un bon símptoma de que els nous regidors volen preocupar-se seriosament, responsablement i professionalment d'una problemàtica que preocupa seriosament a una barriada com és la de Son Bauló que ara mateix es sent oblidada per l'actuació despreocupada d'alguns regidors que no han volgut donar respostes concretes a les nostres queixes i anhels. No voldríem acabar la nostra Crònica sense abans de res desitjar a tots els nostres estimats socis amics i simpatitzants, així com a tots el Picaforters, unes bones festes nadalenques i un venturós i millor any nou, en què poguem veure a la fi les nostres esperances fetes realitat.

Molts d'Anys!

La Junta Directiva.

GRUAS BARCELÓ
Servicio 24 horas

**Domingos y Festivos
incluidos**

DESGUACE DE VEHICULOS

C/. S'Abellar, 2 - 07450 Sta. Margalida
Tel. Móvil 908 53 24 53 - Tel. 52 34 68

VIDRES
CA'N PICAFORT

TODO TIPO DE ACRISTALAMIENTOS

BISELADOS
ENVARILLADAS
EMPLOMADAS
CRISTAL CAMARA

ESPEJOS
GRABADOS
TALLADOS
CRISTAL SEGURIDAD

Tif : 85 25 39

Crta. Arta-Alcudia nº 6 · 07458 - Ca'n Picafort

Lago Art

LISTA DE BODA - OBJETOS DE REGALO

MATEO BIBILONI ROSELLÓ

galos

LORUS

PULSAR

ALGORA

W.M.F.
Vajillas
Cristalería
Cubertería
Baterías
y otros
componentes

*Bon Nadal i
Molts d'anys*

Mandileco RESTAURANTE

Isabel Garau, 49 · Tel. 85 00 89 · CAN PICAFORT

MULTISERVICIO
JESUS GOMEZ

**PROXIMA
APERTURA
EN ENERO**

Paseo Colón, 4
07458 CAN PICAFORT
Tels. 908 14 21 58 · 939 73 11 07

- Construcción
- Pintura
- Electricidad
- Fontanería
- Carpintería
- Cristalería
- Aluminio y P.V.C.
- Y todo tipo de reparaciones

CONSULTENOS SIN COMPROMISO

Felices Fiestas